Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI. Seria II-a Nr. 2027 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 6 noiembrie 1955

TRĂIASCĂ CEA DE A 38-A ANIVERSARE A MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE!

STEAGUL INVINCIBIL AL MARELUI OCTOMBRIE

SE ÎMPLINESC 38 de ani de cînd V. I. Lenin, adresîndu-se Sovietului din Petersburg anunța: „Tovarăși, revoluția muncitorească și țărănească despre a cărei necesitate au vorbit tot timpul bolșevicii a fost înfăptuită".

Instaurînd pe o șesime a globului puterea sovietică, puterea poporului muncitor și făurind primul stat socialist din lume, proletariatul Rusiei a dovedit practic că orînduirea capitalistă nu e veșnică. Pe ordinea de zi a istoriei, cei ce muncesc au înscris cu hotărîre începutul unei ere mărețe, era socialismului și comunismului.

Au trecut de atunci 38 de ani. În pofida atacurilor dușmanilor din afară — care au început cu intervenția celor 14 state și au culminat cu agresiunea hitleristă — lumea nouă, a cărei construire a început la 7 Noiembrie 1917, s-a dezvoltat din ce în ce mai trainică, mai plină de perspective, mai strălucitoare. Te cuprinde o adîncă bucurie și mîndrie cînd privești în urmă de-a lungul acestor 38 de ani. Aceștia au fost anii unor crîncene lupte și ai unor mari victorii ale comunismului pe drumul deschis de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Urmînd calea indicată de Lenin, aplicînd în viață linia generală leninistă de dezvoltare cu precădere a industriei grele, P.C.U.S., a dus poporul sovietic la victoria socialismului. Calea dezvoltării industriale pentru care Anglia a avut nevoie de aproape două veacuri, iar S.U.A. de aproape un veac, a fost parcursă de U.R.S.S. în mai puțin de două decenii. Astăzi, Uniunea Sovietică este o gigantică putere industrială. Încă în 1954, producția globală a marii industrii a U.R.S.S. a întrecut nivelul anului 1913 de 35 de ori, producția mijloacelor de producție — aproape de 60 de ori, producția de energie electrică — de peste 75 de ori, producția industriei constructoare de mașini — de peste 160 de ori. Pe baza puternicii industrii socialiste a fost făurită în U.R.S.S. cea mai mare și cea mai mecanizată agricultură din lume. Ca rezultat al înfăptuirii genialului plan cooperatist al lui Lenin a fost creată orînduirea colhoznică, zecile de milioane de țărani muncitori au pășit pe calea transformării socialiste a satului, descătușîndu-se astfel dezvoltarea forțelor de producție în agricultură, asigurîndu-se avîntul continuu al agriculturii.

Cu fiecare aniversare a Revoluției din Octombrie, apare tot mai viu în fața întregii omeniri nesecata forță constructivă a poporului sovietic. Însuflețit și condus de Partidul Comunist, poporul sovietic merge impetuos înainte spre comunism. Cel de al 5-lea plan cincinal a fost îndeplinit în ceea ce privește volumul global al producției industriale la 1 mai 1955, adică în 4 ani și 4 luni. Mari succese înregistrează industria grea. În acest an în U.R.S.S. se vor produce peste 33.000.000 tone fontă, circa 45.000.000 tone oțel, se vor extrage 70.000.000 tone petrol și peste 390.000.000 tone cărbune.

Pentru prima oară în istoria omenirii, funcționează în U.R.S.S. o centrală electrică industrială pe bază de energie atomică. Avînd la dispoziție puternice mijloace tehnice, agricultura sovietică rezolvă cu succes problemele valorificării a zeci de milioane de hectare de pămînturi virgine și înțelenite, ale măririi producției de cereale; agricultura sovietică își propune acum sarcina grandioasă de a obține pînă în 1960 o producție anuală de 10 miliarde puduri cereale și o mărire a producției principalelor produse animale de două ori mai mult. Un continuu avînt îl cunoaște dezvoltarea științei și tehnicii sovietice, a culturii sovietice. Puternica forță constructivă a socialismului își găsește o expresie vie în creșterea necontenită a bunei stări materiale a poporului sovietic. Cu fiecare zi care trece, viața oamenilor sovietici devine mereu mai veselă, mai îmbelșugată.

Marile succese ale Țării Socialismului au o profundă semnificație internațională. Ele însuflețesc pe oamenii muncii din toate țările, demonstrează superioritatea categorică a orînduirii socialiste față de orînduirea capitalistă.

Lumina nepieritoare a Revoluției din Octombrie a pătruns în toate colțurile globului pămîntesc. Ea strălucește și în succesele țărilor de democrație populară și în puternica dezvoltare a mișcării muncitorești internaționale și în creșterea partidelor comuniste și muncitorești și în impresionanta ridicare a popoarelor coloniale la lupta de eliberare națională. Astăzi, peste o treime din omenire pășind pe drumul deschis de 7 Noiembrie 1917, s-a smuls pentru totdeauna din lanțurile imperialismului și construiește o viață nouă, liberă. Un mare triumf al ideilor Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a fost victoria revoluției populare în China și făurirea Republicii Populare Chineze. Ca o măreață cucerire a popoarelor se ridică puternicul lagăr al păcii și socialismului.

Lumea socialismului pășește mereu înainte. Ea reprezintă ce e nou, tînăr, în plină dezvoltare. O prietenie frățească, de nezdruncinat, strălucită expresie a internaționalismului proletar, unește popoarele țărilor lagărului socialist.

Chiar din primele zile ale Revoluției din Octombrie, odată cu publicarea primului decret al puterii sovietice „Decretul asupra păcii", Statul Sovietic a proclamat drept principiu fundamental al politicii sale externe, lupta pentru pace și securitatea popoarelor. De 38 de ani cu consecvență și energie, P.C.U.S., guvernul sovietic și întreg poporul sovietic apără cauza păcii, luptă pentru dezvoltarea colaborării internaționale călăuzindu-se după principiul leninist al coexistenței pașnice între cele două sisteme: socialist și capitalist. Acțiunile, inițiativele Uniunii Sovietice, îndreptate spre interzicerea armelor de exterminare în masă, reducerea generală a armamentelor, crearea unui sistem european de securitate colectivă, normalizarea legăturilor între Est și Vest au găsit un imens răsunet și sprijin în rîndurile tuturor popoarelor.

Milioane și milioane de oameni din toate țările numesc pe drept cuvînt Uniunea Sovietică bastionul de nădejde și stegarul păcii în lumea întreagă. Acțiunile Uniunii Sovietice, politica de pace a lagărului socialist, împreună cu lupta plină de abnegație pentru pace a maselor populare din toate țările au determinat în ultima perioadă o oarecare micșorare a încordării internaționale, ceea ce și-a găsit expresia în convocarea și succesul Conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, în apariția „spiritului Genevei", spiritul tratativelor, al colaborării pașnice și al înțelegerii.

Acum, la Conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri Uniunea Sovietică a făcut noi propuneri privind încheierea unui tratat de securitate în Europa și crearea unei zone speciale în Europa, unde armamentele să fie limitate și inspectate, propuneri care urmăresc realizarea unei înțelegeri în legătură cu reglementarea problemei securității europene. Sprijinind inițiativele Uniunii Sovietice popoarele cer ca „spiritul Genevei" să fie menținut și dezvoltat, să fie transformat în fapte. Ele cer actualei conferințe de la Geneva să facă noi pași pe drumul întăririi păcii.

Există condiții pentru menținerea și întărirea păcii. Politica „de pe poziții de forță" s-a dovedit a fi o politică „de pe poziții de iluzii", o politică ce nu avea și nici nu are nimic comun cu realitățile vieții zilelor noastre. Realitățile arată că nimeni și nimic nu poate întoarce cei 900.000.000 de oameni din lagărul socialist de pe drumul lor spre fericire, că socialismul este invincibil. Popoarele lumii văd și simt uriașa influență pozitivă pe care o exercită în viața internațională Revoluția din Octombrie, Uniunea Sovietică, lagărul socialismului.

Pline de însuflețire și pline de avînt creator, popoarele lagărului socialist pășesc în fruntea luptei pentru pace și fericire a întregii omeniri muncitoare. Au trecut 38 de ani de cînd salvele de tun ale „Aurorei" au vestit Revoluția. Cînd privim înapoi ne cuprinde mîndria. Cînd privim înainte simțim o încredere nemărginită. Steagul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie flutură victorios. Lumea nouă, socialistă învinge! Poporul nostru muncitor sărbătorește an de an cu bucurie aniversarea lui 7 Noiembrie 1917. Sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, mișcarea muncitorească din țara noastră a luat un avînt mereu crescînd, a fost creat P.C.R. care a condus poporul nostru muncitor la zilele luminoase de azi. Ideile mărețe ale Revoluției Socialiste din Octombrie au triumfat și în patria noastră. Eliberarea țării noastre de către glorioasa armată sovietică, schimbările fundamentale petrecute în viața poporului nostru, succesele dobîndite sub conducerea P.M.R. în construcția socialistă sînt tot atîtea roade ale lui 7 Noiembrie 1917.

Intîmpinînd prin noi succese în muncă Congresul partidului, luptînd pentru îndeplinirea înainte de termen a cincinalului, pentru mărirea continuă a productivității muncii și reducerea prețului de cost, pentru transformarea socialistă a agriculturii și mărirea producției agricole, tineretul nostru, alături de întregul popor își pune toată energia creatoare în slujba construirii socialismului, dovedindu-se demn de epoca deschisă de Revoluția Socialistă din Octombrie.

Unit prin indestructibile legături de prietenie și alianță cu Uniunea Sovietică, cu toate țările lagărului socialist, poporul nostru pășește înainte sub conducerea partidului pe drumul luminos deschis de 7 Noiembrie 1917.

Trăiască a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

TELEGRAME

Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice
Tovarășului N. S. HRUȘCIOV

Partidul Muncitoresc Romîn, clasa muncitoare, țărănimea muncitoare și intelectualitatea din Republica Populară Romînă, participă cu entuziasm la măreața sărbătoare — a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, care a deschis în istoria omenirii era eliberării de exploatare și asuprire a celor ce muncesc. Ideile marelui Octombrie luminează oamenilor muncii de pretutindeni calea luptei pentru o viață mai bună, le insuflă o nestrămutată încredere în triumful cauzei socialismului.

Alături de popoarele lumii întregi, poporul romîn urmărește cu admirație și dragoste marile izbînzi ale poporului sovietic care, sub conducerea partidului comunist, a înfăptuit societatea socialistă în Uniunea Sovietică și obține astăzi succese de însemnătate istorică în construirea comunismului, în ridicarea continuă a bunei sale stări materiale și culturale.

Unite printr-o prietenie puternică și luptînd alături sub steagul păcii, democrației și socialismului, sub steagul marxism-leninismului, țările lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, cu China Populară, pășesc cu încredere pe calea marelui Octombrie — calea muncii pașnice constructive pentru binele popoarelor și pentru apărarea păcii.

Poporul romîn nutrește o adîncă și fierbinte recunoștință față de marele popor sovietic, a cărui victorie istorică asupra fascismului în cel de-al doilea război mondial i-a dat putința să-și ia soarta în propriile sale mîini. Călăuzind poporul romîn pe calea construirii vieții noi, socialiste, Partidul Muncitoresc Romîn, credincios teoriei marxist-leniniste, învață din tezaurul experienței P.C.U.S. In puternicul ajutor frățesc pe care l-a primit și-l primește din partea Uniunii Sovietice, în prietenia caldă și de nezdruncinat cu poporul sovietic, poporul romîn vede chezășia succeselor sale atît în dezvoltarea economică și culturală cît și în consolidarea securității și independenței patriei noastre.

Din prima zi a existenței sale, Statul Sovietic, dînd glas celei mai arzătoare năzuințe a popoarelor, apără consecvent și cu fermitate cauza păcii. Eforturile neobosite ale Uniunii Sovietice în scopul realizării unei destinderi în relațiile internaționale, inițiativele și propunerile constructive ale U.R.S.S., R.P. Chineze și ale celorlalte țări de democrație populară pentru rezolvarea prin tratative a problemelor internaționale litigioase, găsesc aprobarea caldă a tuturor celor ce iubesc pacea. Sprijinind activ această politică, care corespunde propriilor sale interese, poporul romîn este hotărît să-și aducă și pe viitor contribuția sa la întărirea păcii și prieteniei între popoare.

Cu prilejul zilei de 7 Noiembrie, Partidul Muncitoresc Romîn și întregul popor romîn transmit salutul lor frățesc gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, marelui popor sovietic, urîndu-le din inimă noi și mari victorii în măreața operă de construire a comunismului și în lupta pentru apărarea și consolidarea păcii.

Trăiască gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice și Comitetul său Central leninist!

Trăiască și înflorească în veci prietenia dintre poporul romîn și poporul sovietic!
Trăiască prietenia și unitatea familiei frățești a popoarelor libere!

In numele Comitetului Central
al Partidului Muncitoresc Romîn
prim-secretar,
GH. GHEORGHIU-DEJ

Tovarășului KLIMENT EFREMOVICI VOROȘILOV
Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

MOSCOVA

Cu ocazia celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, permiteți-mi ca în numele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne și al meu personal să vă transmit cele mai sincere și cordiale felicitări.

Poporul romîn este adînc pătruns de faptul că prietenia frățească și alianța de nezdruncinat cu marea Uniune Sovietică este bunul său cel mai de preț, chezășia libertății și independenței patriei sale. El se bucură sincer de măreţele realizări ale poporului sovietic și îi urează din toată inima succese noi și tot mai mari în construirea comunismului și în lupta pentru apărarea păcii și prieteniei între popoare.

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
a Republicii Populare Romîne

Tovarășului NICOLAI ALEXANDROVICI BULGANIN
Președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

MOSCOVA

Permiteți-mi, stimate tovarășe Președinte, ca în numele Guvernului Republicii Populare Romîne și al poporului romîn să vă transmit cele mai călduroase și sincere felicitări dumneavoastră, Guvernului U.R.S.S. și marelui popor sovietic cu prilejul glorioasei aniversări a Marei Revoluții Socialiste din Octombrie.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, care a deschis întregii omeniri calea spre libertate și fericire, însuflețește și poporul romîn, liber și stăpîn pe soarta sa, în lupta pentru construirea socialismului în Republica Populară Romînă.

Politica consecventă de pace a Uniunii Sovietice, lupta sa hotărîtă pentru coexistență pașnică și rezolvarea problemelor litigioase pe bază de tratative între state, în interesul întăririi colaborării internaționale și a asigurării unei dezvoltări libere a popoarelor, se bucură de sprijinul nelimitat al poporului romîn.

Cu prilejul zilei de 7 Noiembrie poporul romîn își exprimă dragostea și recunoștința sa față de Uniunea Sovietică eliberatoare și urează din toată inima poporului și guvernului sovietic mari și strălucite succese în construirea comunismului și în lupta pentru apărarea păcii în lumea întreagă.

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Romîne

Tovarășului VIACESLAV MIHAILOVICI MOLOTOV
prim vice-președinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

MOSCOVA

Cu prilejul celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, permiteți-mi tovarășe ministru să vă transmit cele mai calde și sincere felicitări.

Poporul romîn sprijină din toată inima politica fermă de pace și colaborare internațională promovată cu consecvență de Uniunea Sovietică și își îndreaptă toate forțele pentru a contribui la victoria cauzei păcii și prieteniei între popoare. Prietenia frățească și alianța cu marea Țară a Socialismului sînt pentru poporul romîn garanția sigură a vieții sale libere și a înaintării sale victorioase pe calea construirii socialismului.

GRIGORE PREOTEASA
Ministrul Afacerilor Externe
al Republicii Populare Romîne

DECRET

pentru conferirea titlului de „Erou al Muncii Socialiste" din Republica Populară Romînă academicianului Mihail Sadoveanu

Cu prilejul sărbătoririi a 75 de ani de la naștere, pentru merite deosebite în domeniul creației literare și în opera de dezvoltare a culturii din țara noastră,

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, d e c r e t e a z ă:

1. Se conferă titlul de „Erou al Muncii Socialiste" din Republica Populară Romînă academicianului Mihail Sadoveanu.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
P. GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
A. BUNACIU

★ ★

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a emis decrete, potrivit cărora Casa Scriitorilor a Uniunii Scriitorilor din Republica Populară Romînă va purta denumirea de Casa Scriitorilor „Mihail Sadoveanu" a Uniunii Scriitorilor din Republica Populară Romînă, iar Școala medie de băieți nr. 1 din Iași va purta denumirea de Școala medie de băieți „Mihail Sadoveanu".

(Agerpres).

Însuflețite schimburi de onoare

ARAD (de la corespondentul nostru).
Textiliștii de la Uzinele „30 Decembrie" din Arad au pornit schimbul de onoare în cinstea zilei de 7 Noiembrie cu hotărîrea de a-și depăși fiecare cu cît mai mult sarcinile de plan. În această zi mulți textiliști au reușit să îndeplinească cîte două planuri. Rezultatele sînt convingătoare: laminorista Oster Ana și-a îndeplinit planul în proporție de 225 la sută; țesătorul Midea Ion de la țesătoria northop cu 200 la sută; Weiss Barbara de la canetat cu 208 la sută și Gambos Trifera, bobinatoare, cu 200 la sută.

★

GALAȚI (de la corespondentul nostru)
În zilele de 2 și 3 noiembrie la uzinele metalurgice „Progresul"-Brăila a avut loc schimbul de onoare în cinstea zilei de 7 Noiembrie. În aceste zile muncitorii au lucrat cu mai multă însuflețire obținînd succese deosebite. Astfel, brigada de tineret condusă de Ghionea Gheorghe, a obținut o depășire de peste 30 la sută.

Centrală electrică la Lespezi

In cinstea zilei de 7 Noiembrie și a celui de al doilea Congres al Partidului, în comuna Lespezi, raionul Pașcani, regiunea Iași s-a inaugurat la 5 noiembrie, o centrală electrică.

Astfel, pentru prima oară, în acest sat, prin grija partidului și guvernului, s-a aprins lampa lui Ilici.

Pentru cele 3000 vagoane de cărbune peste plan

PETROȘANI (de la trimisul nostru).

Iți este tare greu să te descurci de unul singur în această zi în sala de apel a minei Vulcan. Un inginer dă șefului de grupă, înainte de intrarea în șut, ultimele sfaturi. Pe un miner îl interesează dacă schimbul de noapte a primit materialul lemnos și vagonetul de care avea nevoie. Se vorbește de 7 Noiembrie, de întrecere.

Pe cărărula ce duce către gura puțului, Csiki și ortacii lui calcă rar și apăsat. Nu-și mai vorbesc unul altuia despre ce aveau să facă în ziua schimbului de onoare în cinstea zilei de 7 Noiembrie; discutaseră cu cei trei șefi de schimb, așa că totul fusese aranjat din vreme. Nu se gîndesc decît la întrecerea dintre echipa lor și a lui Iovan. Alaltăieri i-o luase înainte cu cîteva procente. Azi cine va fi oare în frunte?

In abataj munca a început într-un ritm neobișnuit. Hunyodi Ion, Pieptan Vasile, Csiki Desideriu și Lorenczi Ștefan sînt azi mai veseli ca oricînd. Și cînd acest lucru se întîmplă, munca merge mai cu spor.

Au trecut numai patru ore de muncă. La suprafață deja sînt cunoscute rezultatele din primele ore. Grupa lui Iovan se menține tot în frunte, dar diferența ce desparte cele două brigăzi este din ce în ce mai mică. 15, 10, 8, 5, procente mai despart ortacii lui Csiki de cei ai lui Iovan. Către ora 12 situația s-a schimbat deodată. Grupa lui Csiki a luat un avans de cîteva zeci de tone de cărbune peste plan. Și cînd la ora 12 s-au făcut calculele, s-a constatat că grupa condusă de Csiki Emeric a scos în șutul de dimineață aproape 120 tone cărbune peste plan.

Cînd din nou sala de apel a cunoscut forfota de dimineață, cînd schimbul următor se pregătea să intre în șut, grupa lui Csiki Emeric a dat cea de-a 152-a tonă de cărbune peste plan. Fapt obișnuit printre celelalte! In cinstea aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, cei din grupa lui Csiki Emeric au dat peste plan 400 tone de cărbune. Nici cei din grupa lui Iovan nu s-au lăsat mult întrecuți. Cele 120,8 procente sînt o mărturie a dragostei cu care minerii din această grupă au muncit în ziua schimbului de onoare.

Și fiindcă am ajuns la cifre, iată-le: în luna octombrie tinerii mineri din brigada lui Csiki Emeric au dat peste plan 2497 tone cărbune; iar sectorul III al tineretului se poate mîndri pe bună dreptate cu cele aproape 7.000 tone de cărbune extras peste plan de la începutul anului pînă acum, iar în ziua schimbului de onoare tinerii de la Vulcan au dat într-un singur schimb 1200 tone de cărbune peste plan.

Astfel, în minele din Valea Jiului prind zi de zi viață angajamentele luate de tinerii mineri, de a da patriei peste plan, în cinstea Congresului partidului nostru, 3000 vagoane de cărbune.

Pe ogoarele regiunii Iași

Tinerii țărani muncitori de pe ogoarele regiunii Iași întîmpină cu frumoase realizări cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și al II-lea Congres al P.M.R.

Aproape 12.000 de tineri și tinere din cuprinsul regiunii au fost mobilizați la recoltarea porumbului și sfeclei de zahăr, sfeclei furajere, a cartofilor și a altor culturi tîrzii. Prin contribuția tinerilor, în raioanele Pașcani, Roman și Tg. Frumos strînsul recoltei a fost efectuat în proporție de peste 92 la sută. La lucrările de recoltare din majoritatea comunelor raionului Huși au contribuit 120 echipe de ajutor reciproc alcătuite numai din tineri. Tinerii colectiviști din gospodăria agricolă colectivă Vetrișoaia, raionul Huși, din gospodăria colectivă Tungujei, raionul Negrești, din întovărășirea Dulcești, raionul Roman și din întovărășirea „Scînteia" raionul Negrești, au terminat printre primii în regiune recoltarea produselor de toamnă.

Tinerii mecanizatori din gospodăriile agricole de stat Averești, Dagîța, Deleni, Secueni și altele au terminat printre primii însămînțările de toamnă. În frunte au fost mecanizatorii Petre Buliga și Teodor Chitic de la gospodăria agricolă de stat Averești, Gheorghe Caibulea de la gospodăria agricolă de stat Dagîța și alții. 8 brigăzi de la S.M.T.-urile din regiunea Iași, conduse de utemiști, au realizat pînă în prezent planul campaniei de toamnă. Brigada a 9-a de la S.M.T.-Iugani, raionul Pașcani, condusă de utemistul Ion Nistor, a realizat planul campaniei de toamnă în proporție de 134 la sută.

Printre făuritorii lumii care urcă

„Te salut, cutezătorule Prometeu, părinte al unei răzvrătiri nemuritoare, făuritor al lumii care urcă!"...

(Geo Bogza — „Meridiane sovietice")

Pentru omenire, un an, doi, zece, nu sînt decît o clipă. In manualul de istorie ocupă două-trei pagini, uneori mai puţin. Sînt anii obişnuiţi ai istoriei. Au loc războaie şi revoluţii, cad şi se ridică regi, apar şi dispar state.

Sînt însă zile care în cartea cea mare a istoriei ocupă capitole întregi. O zi — şi drumul istoriei a cotit pe alte făgaşuri. O zi — şi cad lanţuri grele, care de veacuri ferecau popoare, dînd omenirii noi speranţe, luminînd noi drumuri.

E ziua aceea de sfîrşit de octombrie 1917. O zi de furtună, cînd „printre trăznete, prin nori, peste urletele mării" apărea nu numai un nou stat, ci se năştea o nouă eră. Aceasta este era libertăţii Omului, cînd norii s-au dat înlături, făcînd loc cerului primăvăratec, soarelui cel dătător de viaţă.

Furtuna înviorătoare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie a măturat din calea ei tot ce-i putred şi înjositor pentru Om, descătuşîndu-l, dînd drum liber visurilor şi gîndurilor sale, transformîndu-l din sclav în creator.

L-am văzut pe acest Om, liber şi fericit, îndrăzneţ şi neînvins. L-am întîlnit în uzine, pe ogoare, am stat alături de el pe băncile şcolii. El e Prometeul timpurilor noastre.

★

...Priveam prin geamul aburit de ger la clădirile ce se înălţau nu departe. Imprejur pădure de brazi şi molifţi. Taiga.

La această margine de Europă, în creştetul Uralilor unde se învecinează continentele, se ridică una din cele mai mărețe uzine, — „Uzina de ţevi din Pervouralsk". Feodor Alexandrovici Danilov, directorul ei, un om înalt, bine legat, în părul căruia anii şi-au nins argintul lor, îmi povesteşte istoria uzinei.

— Vezi clădirea aceea albă? — îmi arată Feodor Alexandrovici, un masiv de beton care se întinde pe şapte hectare. E atelierul numărul unu. Este prima construcţie a uzinei. In timpul războiului civil, chiar în locul acela, s-au întîlnit soldaţii roşii cu bandele contrarevoluţionare. A fost o luptă crîncenă.

Ore întregi am străbătut atelierele. Le-am vizitat în ordinea în care au fost construite.

Stau de vorbă cu unul din veteranii uzinei, tovarăşul Sosunov. A venit aici de tînăr. N-avea nici o meserie. S-a făcut betonier. Cînd uzina a fost gata, a rămas să înveţe o nouă profesie. Aşa au făcut mai toţi tovarăşii lui. A intrat şi la şcoala medie tehnică. E mult de atunci. Acum e inginer.

Seara, m-am plimbat prin oraş cu Vladimir Borodin şi Gheorghi Rîcikov, doi muncitori din uzină. Impreună, n-au 50 de ani.

Oraşul se numeşte Pervouralsk, dar toţi îi spun „soţgorod" — oraşul socialist.

— Cîţi ani are oraşul?

— Vreo douăzeci şi doi.

Străbatem străzi largi, pavate, trecem pe lîngă clădiri cu patru-cinci etaje, pe lîngă magazine bogate. Firmele cu neon fac ca zăpada să pară roşie sau albastră.

— Clădirea cu coloane e teatrul?

— Nu, teatrul e în altă parte. Acolo e noul spital. S-a deschis acum cîteva luni.

Vladimir şi Gheorghi mă invită la ei, în căminul tinerilor muncitori. O cameră spaţioasă, curată. Patru paturi, o etajeră cu cărţi. Cărţi tehnice, dar printre ele — Puşkin, Maiakovski, Gorki, Fadeev, London, Shakespeare. Pe pereţi — reproduceri după tablourile lui Repin, Levitan, Vereşceaghin. Masa e ocupată de o planşetă şi de schiţa unui motor.

— După lucru învăţăm, — mă lămureşte Vladimir. Sîntem în anul doi prin corespondenţă la Politehnica din Sverdlovsk. Şcoala medie metalurgică însă, am terminat-o aici.

De undeva, se aude un cîntec.

— Să mergem la „colţul roşu". A început repetiţia. Duminica viitoare dăm un spectacol la club.

Melodia se auzea tot mai puternic. Cînta o fată un cîntec de dragoste.

★

Am poposit odată într-un colhoz din Siberia apuseană. Altădată, numai la auzul numelui acestui ţinut îi se încreţea pielea oamenilor.

Alta-i Siberia astăzi. Ţinut minunat, frumos şi bogat, cu oameni dintr-o bucată. Harnici la lucru, aprigi în luptă, focoşi în dragoste, neîntrecuţi la joc, — aşa-s siberienii. Revoluţia le-a deschis şi lor calea spre bunăstare şi fericire.

...Am cunoscut-o în colhozul acela pe Pelagheea Alexeevna Mezenţeva. O femeie în vîrstă, dar falnică, cum sînt toţi siberienii. Primitoare, Pelagheea Alexeevna ne invită în casă. Am urcat cîteva scări şi am intrat într-o încăpere aproape în întregime ocupată de o sobă mare de zid, aşa cum sînt şi pe la noi, în casele ţărăneşti. Gazda ne-a poftit să luăm loc în camera din faţă. E o odaie luminoasă, împodobită cu tot felul de ţesături şi lucrături de mînă. Patul mare de metal nichelat, e plin de perne şi plăpumi. Intr-un colţ — o maşină de cusut, iar pe perete atîrnă difuzorul care transmite emisiunile postului local de radioficare.

Deşi văduvă de mai mulţi ani, Pelagheea Alexeevna a reuşit să-şi crească două fete şi un băiat şi să-şi înjghebeze o frumoasă gospodărie.

— Nimic din tot ce vedeţi, n-aş fi reuşit să fac de n-ar fi fost colhozul, ne spune ea.

— Acum, ca să vedeţi, — ne spune Pelagheea Alexeevna, ginerele meu şi-a cumpărat nu de mult o motocicletă. Ei bine, Liuba a învăţat să meargă pe motocicletă şi vrea şi ea una.

Ne cheamă apoi la geam. Curînd trece în goană prin faţa casei o motocicletă condusă de o fată înaltă, frumoasă, cu codiţele castanii, strîns legate în jurul creştetului.

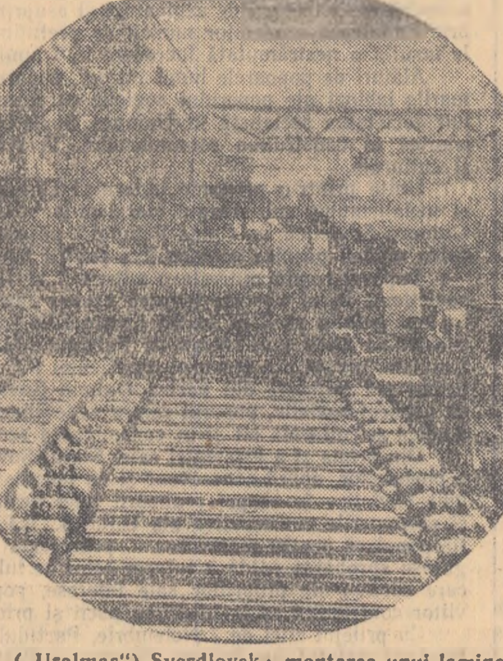
—Iat-o, ce mai goneşte.

Ajunsă în capul uliţei, fata coti şi trecu ca fulgerul înapoi.

— Şi-i cumpăraţi motocicletă?

— Ce să-i faci?! De mîncare avem, de îmbrăcat avem, trebuie să avem şi cu ce ne plimba, — răspunse ea rîzînd. La toamnă îi iau...

Difuzorul a început să transmită un reportaj despre noii participanţi la Expoziţia Agricolă Unională.

U.Z.T.M. („Uralmaş")-Sverdlovsk: montarea unui laminor uriaş.

— Şi fiul meu, Grigori, a fost anul trecut acolo. Pentru munca lui, i s-a dat medalia de bronz.

— Ce v-a povestit despre Moscova? I-a plăcut?

— Ce să povestească? A venit supărat pe noi. Cică, în timpul liber, în loc să se plimbe, alerga dintr-un magazin într-altul, că doar nu era glumă să cumpere lucruri de 5.500 ruble.

— Dar de unde atîţia bani?

— Păi i-am dat eu, noră-mea, fiică-mea. A venit încărcat ca un tren de marfă. Săracul! Era pentru prima dată la Moscova. S-a jurat că a doua oară, oricît l-am ruga nu mai ia nici o copeică...

Cînd am plecat din casa Mezenţovilor, uliţele satului erau pline de oamenii care se întorceau obosiţi, dar voioşi de la cîmp. La ferestrele caselor străluceau razele lămpilor electrice, iar din amplificatorul cocoţat pe un stîlp se revărsa o muzică săltăreaţă. Un grup de tineri gălăgioşi se îndrepta spre club. In seara aceea, rula un film nou.

★

De două zile trenul străbate pustia kazahă. Două zile de cînd prin fereastra vagonului nu vedem decît un nesfîrşit pustiu, acoperit cu smocuri rare de iarbă.

In compartimentul meu mai sînt trei călători, oameni simpatici, plini de voie bună. M-am împrietenit mai ales cu unul dintre ei. După obrazu-i oval cu pielea smeadă, după ochii mici aşezaţi puţin oblic, mi-am dat seama că e kazah. Il cheamă Batîr. Pe limba lui, — „viteazul". Poartă cu demnitate costumul negru al studenţilor Institutului de Mine.

— Inveţi la Moscova? l-am întrebat.

— Nu. La Alma-Ata.

Mă mir: Alma-Ata e cu totul în alt loc decît acela din care venim.

— E drept, — îmi răspunse Batîr. Eu însă vin din Ucraina. De la practică.

— Din Donbas?

— Din Donbas.

— Şi acum?

— Acasă, în vacanţă.

Batîr, după cum mi-a povestit chiar el, locuia într-un aul, la o zi şi ceva de mers cu cămila de la calea ferată.

— Să nu crezi că sîntem acolo izolaţi de lume. Nici gînd! Mai întîi, că avem radio, uite, ca şi aici.

Tocmai treceam pe lîngă un aul. Aproape pe fiecare casă erau antene de radio cu galenă.

— La noi, în aul, e mai bine. Este un dinam pus în mişcare de vînt, aşa c-avem curent electric. Apoi, la fiecare două-trei săptămîni vine o caravană cinematografică. In afară de asta, cel puţin odată pe lună, oamenii se duc la teatru.

— Cum? Unde?

— La oraş. Pe cămile faci două zile

— Dus şi întors?

— Nu, numai dus.

Două zile, la dus, alte două zile la întors. Pe cămile. Ca să vezi o piesă! Acesta-i un fapt cultural nemăsurat de mare. Şi unde? In Kazahstan, în pustiul kazah, în fosta colonie ţaristă. Da, pentru asta trebuia o Revoluţie!

. . . .

Pe tînăra Djamilia Abdurahmanova, inginer tehnolog la o uzină metalurgică din Taşkent, am găsit-o destul de greu. In sfîrşit, chiar şi atunci cînd am găsit-o n-a fost uşor să stau de vorbă cu ea. Are o mie de treburi pe cap.

Din vorbă în vorbă mi-a istorisit toată viaţa ei. Nimic neobişnuit la prima vedere. Viaţa unei tinere sovietice. Grădiniţa, şcoala, pionierii, Comsomolul, facultatea, uzina. Dar să vezi, părinţii ei — cel puţin asta-i părerea Djamiliei — au o biografie mai interesantă. Tatăl a fost argat la un chiabur. A murit de bolnav ce era, în urma muncii la bogătan. Mama a argăţit şi ea. Acum e colhoznică. Şi-a durat o casă nouă şi şi-a ţinut copiii la şcoală: unul e medic, altul — la aspirantură în Moscova, Djamilia — după cum se vede — e inginer. Fratele cel mare a rămas în colhoz.

— N-o duce rău nici el. Acum o lună şi-a cumpărat o „Pobedă"...

Ei, dar cea mai interesantă biografie este a bunicii. Oamenii care o mai ţin minte, spun că a fost cea mai frumoasă fată din tot ţinutul. Dar şi cea mai săracă. A iubit-o un flăcău chipeş şi sărac, ca şi ea. S-au căsătorit. In sărăcia lor au trăit fericiţi un an şi ceva. Aveau şi un copil — pe tatăl Djamiliei.

Intr-o zi a venit de la oraş baiul — moşierul. A văzut-o, i-a plăcut. L-a chemat pe bunicul Djamiliei la el.

— Lasă-mi-o mie pe nevasta ta!

— ?!

— N-auzi, lasă-mi-o mie pe nevasta ta.

— Bai, dar ne iubim.

— Nu vreau să ştiu nimic.

— Bai, tu mai ai patru soţii...

— Măgarule, nu-i treaba ta. Iţi dau bani.

— N-am nevoie de banii tăi!

— Aşa, ei bine. Iţi arăt eu, lasă...

Şi i-a arătat. I-a mituit pe dregători, iar tînărul îndrăzneţ a fost acuzat de furt, arestat şi dus în altă parte. Bunica Djamiliei, înjosită, umilită, a fost luată cu sila în haremul baiului

Ce s-a întîmplat mai departe, n-am mai aflat căci în momentul cînd a ajuns aici, Djamilia a fost întreruptă de cineva care a băgat capul pe uşă.

— Tovarăşe Arzubaev, — strigă ea. Tovarăşe Arzubaev, o făcuşi. Aşa ne-a fost vorba? Nu ţi-am spus de atîtea ori că...

O priveam pe codana asta cum îl muştruluia pe un maistru care nu ştia ce greşise. Mă uitam la ochii ei ca tăciunele, înfruntînd ochii bărbatului cu semeţie, cu hotărîrea omului convins că de partea lui se află dreptatea. Şi cînd te gîndeşti că bunica ei fusese dusă cu sila în sclavia baiului...

Da, pentru asta a trebuit o Revoluţie!

DAN LAZARESCU

Tînăra artistă uzbecă Flora Kaidanii interpretînd un dans naţional

Pentru pîine şi trandafiri

Primele cuvinte

Primul cuvînt al unui copil. Cîtă bucurie, ce fericire. Niciodată nu este uitat şi peste ani îi este adus aminte.

Vîrsta — o zi — 8 Noiembrie, 1917.

Cel dintîi act:

„DECRETUL ASUPRA PĂCII".

„Guvernul muncitoresc şi ţărănesc, creat de revoluţia din 24—25 octombrie şi care se sprijină pe Sovietele de Deputaţi ai muncitorilor, soldaţilor şi ţăranilor, propune tuturor popoarelor beligerante şi guvernelor începerea imediată a tratativelor în vederea încheierii unei păci democratice drepte".

Incepuse cel mai crîncen război din istorie — războiul pentru pace pe care „îl ducem cu o energie extraordinară. Acest război dă rezultate minunate. Pe acest teren de luptă noi ne-am manifestat cel mai bine, în orice caz nu mai prost decît pe cîmpul de luptă al Armatei Roşii..." — spunea Vladimir Ilici Lenin.

Era un război împotriva acelor care ca şi ambasadorul american la Moscova, Francis, considerau că în Rusia se pot aplica aceleaşi metode ca în Tanganica sau Zanzibar. Pentru aceasta au fost date la o parte vechile neînţelegeri şi liră cu marcă, dolar sau yeni, franc şi peni s-au unit binecuvîntaţi de Papa Pius al XI-lea pornind în cruciada apostolului John P. Morgan şi „sfinţiei sale" Detterding. In consiliul suprem al Antantei (oare acest „bloc defensiv" nu are urmaşi în alte combinaţii tot atît de „defensive"?) la 23 decembrie 1917 se semnează un acord pentru împărţirea Rusiei, de parcă ar fi fost vorba de servit o felie de caşcaval, între Anglia căreia i se atribuia Transcaucazia, Caucazul de nord, Asia centrală etc.: şi Franţa care urma să înghită Ucraina, Basarabia şi Crimeea, iar Kaizerul şi Krupp aveau şi ei un plan: divizarea Rusiei în patru „imperii" peste care să domnească vulturul german: Ucraina, Uniunea sud-estică, Velicorusia şi Siberia.

Acestea erau planurile.

Iată realitatea: sărbătorim a 38-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. E ziua cînd se face la Moscova bilanţul: atîtea pîini, atîţia trandafiri. **Da, pîine pentru toată lumea, trandafiri pentru toată lumea — iată una din imaginile prin care Marx zugrăvea plastic comunismul.**

Dar mai întîi a fost doar pîine. Şi cum spicele de grîu nu cresc acolo unde calcă şenilele tancurilor, trebuia încheiată pacea, trebuia cîştigat răgazul necesar strîngerii forţelor. La 3 martie 1918 se semnează pacea de la Brest-Litovsc între Rusia sovietică şi Germania şi aliaţii ei.

Mai tîrziu, în ianuarie 1919, începe la Paris conferinţa de pace a statelor din coaliţia anglo-franco-americană. Citeşti unele documente şi începi să crezi în zicala italiană „Nimic nou sub soare", căci cele „14 puncte" ale preşedintelui Wilson nu pomenesc nimic de problema germană. Există însă un alt duşman — Rusia sovietică şi Reischswerul putea fi încă folosit acolo. Oare de o astfel de experienţă se folosesc şi wilsonii zilelor noastre?

Nu vrem ca un alt Schacht să rîdă din nou

Dar pentru că vorbim de militarismul german — subiect de actualitate mai ales că sînt unii care procedează în această problemă ca şi cum dacă s-ar da lupului biberon, s-ar transforma în sugaci — să reamintim cîteva planuri mai vechi.

Unul poartă numele unui fost diplomat american şi anume Dawes. Existenţa oficială şi-o datorează din anul 1924. In puţine cuvinte „dawesizarea" Germaniei a fost egală cu acea ploaie de dolari deschizînd nu numai drumul capitalului american dar şi industriei care a produs nu peste mulţi ani, avioanele necesare bombardării locului de semnare a „planului Dawes" — Londra. Şi este interesant că soarta Germaniei sau mai corect spus a poporului german era hotărîtă

38 de ani de politică externă a Uniunii Sovietice, 38 de ani de luptă susţinută pentru asigurarea păcii. Răsfoind filele istoriei întîlneşti nenumărate acţiuni ale Uniunii Sovietice care au şi astăzi o deplină actualitate. Sînt acţiuni întreprinse pe linia politicii realiste a Uniunii Sovietice, urmărind coexistenţa paşnică a popoarelor. Toate aceste acţiuni corespund în cel mai înalt grad aspiraţiilor popoarelor din lumea întreagă.

Cu 38 de ani în urmă, puterea sovietică se năştea avînd pe buze cuvîntul: Pace.

fără germani căci kruppii nu aveau alte ţeluri decît morganii. Oare nu se foloseşte şi azi în unele cancelarii diplomatice această metodă?

Să ne mai oprim la data de 5 octombrie 1925. Cîţiva diplomaţi începeau la Locarno discuţii în problema germană. Din nou deci despre împărţirea prăzii. Dar „prada" reîncepuse şi ea să prade. Şi atunci se arăta thyssenilor un drum — spre răsărit, spre Rusia sovietică. Aşa că prin tratatul de la Locarno se dădeau garanţii vecinilor apuseni ai Germaniei dar nu se spunea nimic de cei din răsărit. Da, e bine scris şi în urmă cu 30 de ani se vorbea de garanţii, care este ştiut cum au „garantat" Parisul şi Coventry-ul, Bruxelles-ul şi Copenhaga, miile de americani morţi în Europa. Iar cîţiva ani mai tîrziu, sprijinindu-se pe umbrela lui sir Neville Chamberlain, dar mai ales pe milioanele de dolari investiţi din Wall-Street în uzinele de armamente, caporalul nebun ajuns la cîrma Germaniei declara: „Noi, naţional-socialiştii, am pus în mod conştient capăt politicii noastre externe antebelice. Pornim acum de-acolo de unde ne-am oprit acum 6 secole. Noi punem capăt eternei tendinţe a germanilor spre sudul şi vestul Europei şi ne aţintim privirile spre teritoriile din est. Dar dacă vorbim acum despre teritorii noi în Europa, trebuie să ne referim în primul rînd numai la Rusia şi la statele învecinate cu ea, de sub dominaţia ei. Se

ИЗВѢСТІЯ

Центральнаго Исполнительнаго Комитета

и Петроградскаго Совѣта

Рабочихъ и Солдатскихъ Депутатовъ.

Декретъ о мирѣ,

принятый единогласно на засѣданіи Всероссійскаго Съѣзда Совѣтовъ Рабочихъ, Солдатскихъ и Крестьянскихъ Депутатовъ 28 октября 1917 г.

Clişeul nostru înfăţişează prima pagină din ziarul „Izvestia", în care, la 8 noiembrie 1917, a apărut Decretul Păcii, primul act emis de Puterea Sovietică.

pare că însuşi destinul ne arată drumul".

Drumul maniacului de la Berchtesgaden a început într-o berărie la München şi a sfîrşit într-o pivniţă cu ajutorul unei doze de otravă, poate, pentru tradiţie, dizolvată tot în bere. Dar în acest timp pămîntul Europei a fost din nou scăldat în sînge. Ani în şir nu s-au mai semănat trandafiri, se apăra pămîntul rusesc de hoarde dezlănţuite. Şi nu numai pămîntul rusesc.

La urmă, într-o închisoare, fostul „vrăjitor" al finanţelor hitleriste, Schacht a spus unui căpitan american: „Dacă vreţi să daţi în judecată pe industriaşii care au contribuit la înarmarea Germaniei, atunci trebuie să judecaţi pe proprii voştri industriaşi. Uzinele Oppel care aparţin lui General Motors au lucrat numai pentru război". Acestea au fost spuse de către Schacht rîzînd. Dar nimeni nu mai doreşte azi să audă peste cîţiva ani, noi asemenea rîsete cinice... Ne sînt prea dragi zilele acestea.

Cum cresc ciupercile otrăvitoare

Dar hitlerii au nevoie de ajutor. Ciupercile otrăvitoare ca să se dezvolte au nevoie de ploaie, au nevoie de pămînt bun. Şi acum, chiar în aceste zile pe malurile lacului Leman, în frumoasa Genevă delegaţia sovietică depune eforturi pentru asigurarea unor măsuri care să împiedice crearea mediului pentru noi ciuperci otrăvite ce-ar putea răsări în alte berării la München sau aiurea.

Dar lupta împotriva acestor ciuperci nu a început acum, ci cu ani în urmă. Era vremea cînd ambasadorul englez la Berlin, Beville Henderson, îi declara lui Hitler — 3 martie 1938 — că şeful său din Londra „a smuls masca de pe asemenea fraze ca securitatea colectivă".

Intr-adevăr, şefii domnului Henderson transformaseră securitatea colectivă într-o simplă frază bună de folosit în discursuri sau în articole scrise de diferiţi gazetăraşi. Cu ani în urmă, Lenin avertiza popoarele împotriva frazeologiei pacifiste, a minciunii despre dorinţa de pace în vorbe şi pregătiri de război în fapte: „Noi am fi vrut ca în această chestiune, ca şi în chestiunile similare, să auzim cît mai puţine declaraţii generale, promisiuni solemne, formule pompoase, şi cît mai multe hotărîri şi măsuri clare şi simple care într-adevăr ar duce la pace, dacă nu se poate vorbi despre înlăturarea complectă a pericolului de război".

Asemenea hotărîri a propus Uniunea Sovietică încă în aprilie 1922 la Conferinţa de la Genova. Este una din primele conferinţe internaţionale la care participă şi o delegaţie sovietică care, urmînd directivele lui Lenin, a supus spre a fi dezbătută o propunere pentru reducerea generală a înarmărilor, pentru interzicerea complectă a folosirii gazelor toxice, a războiului aerian şi a altor mijloace de distrugere. Dar pînă la urmă nu s-a luat nici o hotărîre. A fost spart însă valul de minciună pe care căutau să-l ridice politicienii occidentali în jurul Uniunii Sovietice. Şi acest lucru îl spune un publicist conservator englez Hamilton Fife, care declara: „Cînd istoria conferinţei de la Genova va fi scrisă cu o documentare perfectă, atunci istoricul din viitor va spune că rezultatele ei au fost satisfăcătoare numai pentru un singur guvern — pentru guvernul Rusiei". Şi mai departe el scria: „Ce este Rusia sovietică? Vedem că în Europa a apărut o clădire nouă. Această clădire, deocamdată reprezintă o construcţie neterminată... totuşi pe toate patru frontispiciile ei se poate citi un singur cuvînt scris cu litere clare; acest cuvînt este „putere".

Şi după Genova au urmat alte şi alte propuneri. In 1933 pactul de neagresiune cu Franţa şi Italia. Apoi, definirea noţiunii de agresiune care şi astăzi îşi mai păstrează o deplină actualitate. Şi mai înainte, în 1927 propunerea cu privire la dezarmarea totală şi generală, cea cu privire la dezarmarea parţială în 1928, aderarea Uniunii Sovietice în 1929 la pactul de la Paris cu privire la interzicerea războiului ca instrument al politicii naţionale.

Aci sînt simple enunţări, înşiruiri de ani dar ele reprezintă acţiuni duse cu perseverenţă vreme îndelungată, toate urmărind împiedicarea măcelului ce se contura din ce în ce mai clar la orizont. Se dădea viaţă politicii leniniste, politica urmărind coexistenţa paşnică.

Şi încă o pagină de istorie — participarea Uniunii Sovietice la Liga Naţiunilor. Au urmat acolo noi propuneri privind dezarmarea şi securitatea colectivă. Dar în occident, punîndu-şi măştile, mulţi politicieni au preferat calea alianţei cu Hitler despre care unul din stîlpii partidului conservator englez, celebrul lord Halifax îl ridica în slăvi, numindu-l „salvator al Europei de primejdia comunismului" şi denumind Germania hitleristă „bastionul apusului împotriva bolşevismului". Cum s-au sfîrşit toate acestea este bine ştiut.

Asemenea golfstreamului

Aceste fapte nu se pot uita. Nu e vorba de foi de arhivă îngălbenite şi prăfuite, ci de lecţii ale istoriei care nu pot fi uitate. Nu le uită nimeni şi, în special, dovedesc memorie bună popoarele. Unul din primele acte diplomatice ale Puterii Sovietice a fost cel despre independenţa Finlandei. Apoi acordul cu China, Mongolia, Afganistan, Iran şi Turcia. Şi unul din biografii fostului ministru al Afacerilor Externe englez din acea epocă, lordul Curzon scrie că acesta „a scrîşnit furios din dinţi" cînd a aflat de încheierea la Moscova a tratatului sovieto-iranian. Şi de atunci se pare că şi alţi diplomaţi au mai scrîşnit din dinţi, şi poate că unii mai scrîşnesc şi acum cînd Uniunea Sovietică, consecventă politicii ei, sprijină lupta popoarelor pentru independenţă naţională. Şi de fiecare dată, şablonard, se vorbeşte de „intervenţia Moscovei", mîna „Kremlinului"... Aci ne reamintim ceea ce spunea Ehrenburg arătînd că despre intervenţia sovietică se poate vorbi ca şi despre influenţa binefăcătoare a golfstreamului, pe care nimeni n-o să-l acuze de „amestec în afacerile interne" pentru că porneşte de undeva din America şi încălzeşte ţărmurile multor ţări. Pare-se că acest lucru l-a înţeles şi cunoscutul gazetar american Walter Lippman care scria: „E necesar de altfel să respingem părerea că mişcările revoluţionare din lumea întreagă au originea lor la Moscova, sînt organizate la Moscova şi că se pot potoli numai dacă se reuşeşte a se convinge Moscova să stea liniştită. Aceasta nu-i adevărat". Şi nu este vina Moscovei „dacă U.R.S.S. constituie exemplu viu pentru ţările înapoiate prin modul cum o ţară dezvoltată insuficient poate să se industrializeze rapid".

Desigur că o asemenea cale este deschisă oricărui stat şi nu e vina nimănui dacă felahul egiptean îl înţelege mai bine pe colhoznicul din Ucraina decît pe plantatorul din Mississippi, iar petrolistul iranian priveşte mai curînd spre stăpînii liberi ai sondelor din Caucaz decît spre Consiliul de administraţie al lui „Standard Oil". Căci dacă în sala de consiliu a d-lui Rockefeller sînt trandafiri şi nu numai pîine, ci cozonac şi coca-cola, în schimb mulţi din cei care produc dolari pentru dl. Rockefeller nu numai că nu se gîndesc la flori, dar n-au nici măcar o pîine.

In altă parte în Răsărit, pe întinsuri imense, de 38 de ani se duce lupta pentru pîine şi trandafiri. Din această luptă învăţăm noi, învaţă 600 de milioane de chinezi, învaţă constructorul de la „Skoda" din Cehoslovacia şi ţăranul albanez.

Avem nevoie de pace pentru a înflori florile, pentru a creşte grîul. Imi amintesc acum cuvintele unui ziarist vest-german care ne-a vizitat de curînd. Intrebat dacă crede în povestea „agresiunii de la Răsărit", el ne-a răspuns: „Nu cred să existe un zidar care să-şi construiască casa pentru a risca apoi o distrugere".

Casa, putinţa zidarului de a şi-o construi *el, pentru el*, sînt roade ale acelui Octombrie 1917.

ION MINCU

★ ★

„Aici totul e pătruns de spiritul păcii"

Oaspeţii din occident despre vizitele lor în U. R. S. S.

Odată, un bătrîn înţelept a fost întrebat:

— Ce este mai de preţ decît aurul cel scump?

— Prietenia — a răspuns el.

— Dar mai tare ca fierul?

— Prietenia.

— Şi mai puternic decît furtuna care dărîmă munţii şi smulge copacii?

— Numai şi numai prietenia!

. . . .

...Mi-am adus aminte de acest străvechi basm chinez, pe cînd treceam pe străzile largi şi luminoase ale Moscovei. E de ajuns să stai o jumătate de oră în faţa hotelului „Moscova" ca să auzi aproape toate limbile care se vorbesc pe bătrîna noastră planetă: franceza şi araba, egipteana şi suedeza, engleza şi romîna, spaniola şi chineza, într-un cuvînt, un adevărat mozaic internaţional.

Sînt tot felul de oameni. Fiecare cu concepţiile lui despre lume, despre viaţă, despre proprietate, despre religie. Unora le place ceea ce văd în Uniunea Sovietică, altora nu. Unii laudă, alţii critică, sau dau din umeri, nepăsători. Sînt însă lucruri pe care nimeni dintre cei ce au păşit pe pămîntul sovietic nu le poate nega, şi anume: că Uniunea Sovietică merge înainte, cu o viteză de bolid, că oamenii sovietici doresc fierbinte pacea, că peste tot au fost întîmpinaţi sincer, cu căldură, cu mîna întinsă, cu inima deschisă.

Prea bine ştiut este că senatorul american Young nu-i comunist. Niciodată nu s-a afirmat despre el că ar fi „roşu". El e un membru marcant al partidului republican şi totuşi, cînd s-a întors din U.R.S.S., a declarat unui ziarist că economia Uniunii Sovietice „se dezvoltă mai bine decît am crezut... Industria a făcut o plăcută impresie asupra mea — mai mult decît orice".

— S-a schimbat părerea d-voastră despre Rusia, în urma călătoriei? — l-a întrebat un ziarist pe alt senator republican, Dvorjack.

— Eu aş zice că da, — a răspuns acesta. Mai întîi aş spune că ruşii sînt mai puternici, mult mai puternici, în domeniul economiei decît aş fi crezut.

Mulţi oameni din occident, venind în Uniunea Sovietică au declarat că nu se aşteptau ca să găsească în această ţară un vast şantier unde se construieşte enorm în toate domeniile. Astfel, deputatul francez Raymond Schmittelen, preşedintele grupului parlamentar al socialiştilor republicani, spunea într-un interviu la întoarcerea sa din U.R.S.S.:

— Cea mai puternică impresie mi-a rămas de la vizitarea oraşului Magnitogorsk. Acest oraş cu 320.000 de locuitori, tocmai îşi sărbătorise cea de-a 20-a aniversare a existenţei sale. El a crescut în pustiu, dar peste cîţiva ani va avea un milion de locuitori... Producţia acestui gigant combinat metalurgic este aproximativ egală cu jumătatea întregii producţii a Franţei.

...Avionul care ducea spre Tbilisi un grup de delegaţi din America Latină a fost nevoit să aterizeze la Suhumi. Se stricase vremea şi se înţelege că drumul nu mai putea fi continuat deocamdată. Delegaţii au ieşit pe aeroport şi au început să se plimbe. Intr-un parc din vecinătate au întîlnit o fetiţă care se juca printre flori. Au intrat în vorbă cu ea şi au aflat că are zece ani şi o cheamă Liuda. Din vorbă în vorbă, cineva a întrebat-o:

— Ce-ţi place cel mai mult?

Liuda a luat graţios poalele fustiţei şi a făcut o piruetă.

— Să dansez — a răspuns ea.

Mama Liudei, funcţionară la aeroport, Liudmila Petrovna Karpovici, i-a invitat pe străini să viziteze clubul, unde peste puţin începea ora de balet. S-au dus. După ce au văzut copiii care iau lecţii de dans, s-au interesat:

— Ce sînt părinţii voştri?

— Mama mea e telegrafistă, —a răspuns Liuda.

— A mea spală albiturile la bufet — a spus o altă fetiţă.

— Tatăl meu e tîmplar.

— Mama-i bufetieră.

— Cum, — s-au mirat latino-americanii, — oameni cu astfel de profesii îşi dau copiii să înveţe baletul? Dar cu ce plătesc?

...Cînd avionul şi-a reluat zborul, delegaţii tot mai comentau acest fapt.

Cultura sovietică este o luminoasă stea pe firmamentul culturii universale, spre ea îndreptîndu-se oamenii de artă, de litere, pictori, scriitori, artişti din toată lumea. Nu de mult, a sosit la Moscova, Leonhardt Frank, unul din cei mai bătrîni scriitori din Republica Federală Germană. După cîteva zile, un corespondent al ziarului „Literaturnaia gazeta" l-a rugat să-i împărtăşească impresiile.

— Drumul spre Universitate, — a răspuns scriitorul, — a produs asupra mea o puternică impresie. Desigur, pentru vizitarea tuturor clădirilor acestei citadele a ştiinţei vor trebui mai multe săptămîni. Mi-a plăcut foarte mult spectacolul „Ploşniţa" de la Teatrul de satiră..

La Moscova am vizitat Editura de stat pentru literatură beletristică şi am plecat de acolo puternic impresionat văzînd proporţiile în care se editează la dvs. literatura universală

Despre dorinţa de pace a oamenilor sovietici au vorbit toţi cei care au avut prilejul să vadă Ţara Sovietică şi să vorbească cu locuitorii ei.

— Sîntem entuziasmate şi însufleţite de faptul că în Uniunea Sovietică, peste tot şi în toate, în cuvintele oamenilor cu care ne-am întîlnit, se simte dorinţa de pace. Aici totul e pătruns de spiritul păcii...

Aceste cuvinte ale unei femei japoneze, Naţu Kavasaki, rezumă tot ce au spus zeci şi sute de oameni care au vizitat patria sovietică.

...Cînd se vorbeşte despre pace, întotdeauna ne gîndim la copii şi asta nu numai pentru faptul că luptăm ca aceşti copii să trăiască într-o lume în care oamenii nu se vor ucide între ei, ci şi pentru că ei, copiii, prin gingăşia şi curăţenia lor sufletească simbolizează dorinţa umanităţii de a trăi în prietenie şi pace.

Un fapt:

In gara Lvov s-a oprit pentru puţine minute un tren. Dintr-un vagon a coborît pe peron să ia aer Hoda, o fetiţă egipteană, care călătorea prin U.R.S.S., împreună cu mama ei, Seza Nabaruy. Cîteva pioniere, cam de aceeaşi vîrstă cu Hoda, care se aflau întîmplător în gară s-au apropiat de ea. Au intrat în vorbă. Vorbeau franţuzeşte, pionierele căutînd să-şi amintească tot ce au învăţat la lecţiile de limbi străine. Vreo două pioniere au fugit pînă la un chioşc şi s-au întors cu braţele pline de flori. I le-au dat fetiţei egiptene. Dar s-a anunţat că trenul va pleca imediat. Una dintre pioniere s-a apropiat de Hoda, privind în jur, căutînd parcă ceva. Ar fi vrut să-i facă şi ea un dar. Fata şi-a scos repede ceasul şi l-a pus în mîna Hodei, care era deja în vagon. Trenul a pornit. Şi de la geam, fetiţa egipteană cu lacrimi în ochi, a privit multă vreme într-acolo, unde se vedea o batistuţă fluturînd, albă ca aripile unui porumbel...

. . . .

Intr-adevăr:

— Ce este mai de preţ, ca aurul, mai tare ca fierul, mai puternic decît furtuna?

— Numai şi numai prietenia.

DANIEL RUSU

CONSTRUIM SUB RAZELE LUI OCTOMBRIE ROȘU!

Florica Cordescu

Amintiri de pe „Aurora"

Leningrad. Iarna sticloasă, nordică a împietrit norii de zăpadă din care parcă nici un fulg nu se mai poate desprinde. Bulevardele, în ciuda măreției lor, sînt intime ca niște cuiburi căptușite cu puf, sunetele nu se împrăștie, rămîn îngropate în zăpada care, ca o pătură, învelește totul.

Statuia lui Petru — și ea troienită — domină ireal și profetic

O fată blondă rîde la brațul unui tînăr. Rîsul subțirel ca de copil îmi schimbă gîndul: „Erau mici încă în timpul războiului... au răbdat de foame, le-a fost frig și frică. Acum rîd fericiți".

E greu de crezut; obrajii roșii ai fetei, privirea încrezătoare și calmă a băiatului par izvorîte, în acest moment chiar, ca o realitate indiscutabilă, din însăși veselia și liniștea încrezătoare a acestui oraș.

...Podul pe care trec acuma poartă numele locotenentului Schmidt, fostul comandant al „Aurorei".

Sloiuri transparente de gheață plutesc pe Neva. Același reflex verzui, lăptos îl împrumută și cerul, și impunătoarele clădiri ce se topesc pe malul celălalt, departe,în zare. O acuarelă bună. ieșită din mîna unui mare maestru.

Trecutul tumultuos, eroic stăruie deasupra tuturor acestor impresii exterioare, nu ca niște fantome neînsuflețite, ci sub forma unor realități vii. E liniște pretutindeni. Leningrădenii în vestminte călduroase trec necontenit în sus și în jos pe străzile largi. Acum 38 de ani totul era însă altfel. Orașul trăia în acele zile marea febră a pregătirii asaltului definitiv. În Palatul de Iarnă se afla cuibul dușmanilor revoluției.

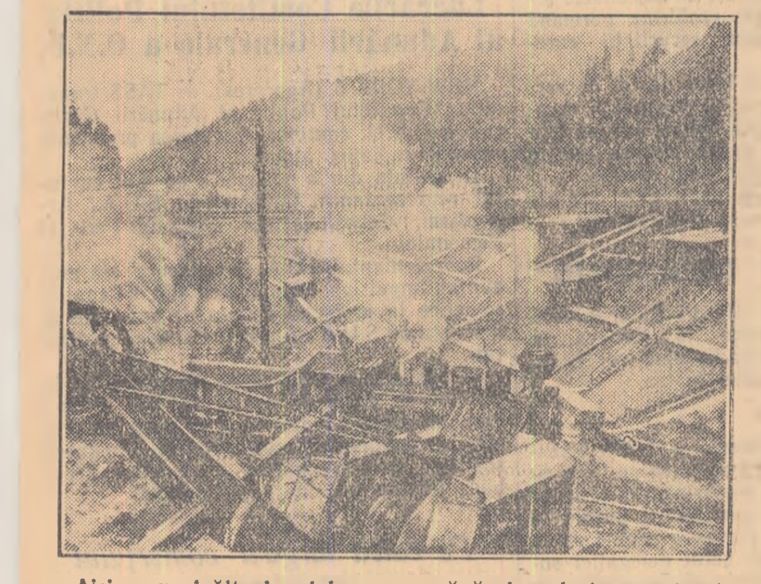
Coborîse seara. În acele momente vasul pe care mă aflu acum a îndeplinit o sarcină istorică. Crucișătorul acesta glorios. a cărui punte duduia sub pașii matrozilor care alergau spre tunuri, este cel care a dat semnalul de începere a asaltului Palatului de Iarnă.

Mă aflu în careul artileriștilor și privesc fiecare ungher cu o curiozitate plină de venerație. Matrozul cu stea roșie pe beretă ne dă binevoitor explicații. Pe atunci nici nu se născuse acest flăcău voinic care ne poartă prin toate colțurile vasului, pline încă de ecouri eroice. Mă înclin trecînd prin fața drapelului roșu cu care a fost decorat vasul. De pe cuprinsul întregii lumi sînt adunate aici omagiile aduse „Aurorei". Iată fotografia eroicului fruntaș al clasei muncitoare din Germania — Thälmann, fotografie trimisă de soția lui și rîndurile omagiale așternute de însăși mîna lui Thälmann cu prilejul celui de al VI-lea Congres al Internaționalei.

„N-a stat „Aurora" degeaba nici în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei" — îmi spune călăuza. Tunurile „Aurorei" au fost demontate și instalate pe înălțimile de la Pulkovo, de unde au știut să muște cu aceeași hotărîre în dușmanul fascist ca și în mercenarii contrarevoluției în 1917.

Ușor legănată de pașnica apă a Nevei, „Aurora" plutește în mijlocul ghețurilor încărcată de atîtea amintiri luminoase și mereu tînără ca o pasăre albastră a viitorului. Spre ea se îndreaptă cu admirație nu numai ochii acestor copii cu obrajii îmbujorați de frigul iernii din Leningrad, ci și privirile a milioane de oameni din întreaga lume.

„Aurora" a rămas aceeași, însă Leningradul a devenit de mii de ori mai bogat, mai frumos și mai măreț. Marea Revoluție a pus pecetea vieții neîntrerupt înfloritoare pe fiecare bucată de pămînt a acestui oraș minunat între toate.

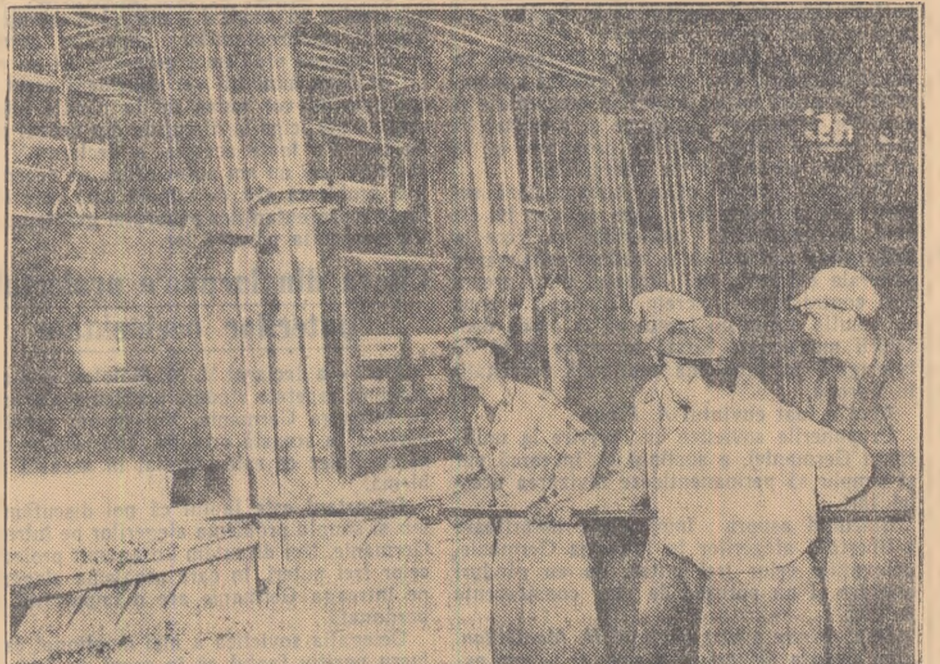
Aici se va înălța barajul care va zăgăzui apele înspumate ale Bistriței

FOC ȘI OAMENI...

Am văzut un tînăr de curînd venit din Vrăniuț privind clocotul de infern al cuptorului. Ion Braia își trăsese ochelarii cu sticlă de cobalt pe fruntea-i îmbrobonată și privea îndrăzneț și totodată tulburat focul năprasnic.

Bătrînul „Siemens Martin" domină majestuos „Cetatea Focului" parcă ar fi un stăpîn al acestei împărății de fier. Lui i se închină cu smerenie și laminoarele, și forjeria, și cuptoarele și întreaga uzină în toată măreția ei. Căci de la el pornește totul, focul lui incandescent dă „pîine" tuturor secțiilor, mai mari sau mai mici.

A ars cîndva acest bătrîn „Siemens Martin" pentru ca lava lui rubinie să se prefacă în aur gălbui și să curgă în buzunarul lui Auschnit, ori a vreunui acționar francez, englez sau german. Sudoarea curgea de pe fruntea, fața și pieptul gol al robului și se întîlnea cu oțelul încins. Oțel și sudoare! Foc și oameni! Era tot una și erau făcuți să umple casele de fier ale cîtorva străini, care atîta știau despre Romînia, că e țară la Dunăre, cu pămînt îmbibat de petrol.

Curînd se va turna o nouă șarjă în „Cetatea de Foc". În fotografie: echipa de tineret a oțelarului Constantin Moraru

Împărăția bătrînului „Martin" s-a întins în zilele noastre mult.

La comitetul U.T.M. al uzinei stăteam la taifas cu cîțiva tovarăși. Pe colțul unui birou era așezat un aparat de radio. Mă gîndeam că folosește activiștilor să cunoască noile evenimente internaționale, ori să mai asculte un pic de muzică. Deodată aparatul a prins glas:

— Tovarăși, deschidem operativa.

— Ssst... e operativa — zice un tovarăș și toți ne apropiem să ascultăm.

Dispecerul uzinei face apelul și dă apoi cuvîntul pentru raport șefului de la laminoare.

În „Cetatea de Foc"" se ține o ședință obișnuită nu într-o sală cu mese și scaune. Ședința, adică operativa, se ține prin radio...

De pe un pod aerian am zărit niște lăzi uriașe, încărcate în vagoane. De sus se putea citi cu ușurință adresa scrisă cu litere mari: „R. P. Chineză". Pleca o nouă turbină terminată în Hala Nouă spre marea Chină prietenă să smulgă cai-putere unei ape. Uriașa Hală Nouă, plină cu tot soiul de mașini sovietice, există în „Cetatea de Foc" de cîțiva ani de zile. Au plecat în Uniunea Sovietică în total 14 maiștri din Hala Nouă. Au fost în uzinele sovietice, au cerut sfat de la constructorii de turbine, s-au întors și curînd a plecat prima turbină în China.

Locomotivele puternice cu inscripția de aramă: „Reșița" au devenit renumite în toată Europa.

Azi bătrînul „Siemens Martin" își varsă focul pentru noi, pentru interesele celor mulți.

Foc și oameni! Și turbine, și locomotive, și tot ce se naște în „Cetatea Focului" e rodul cumplitei încleștări dintre foc și oameni.

Ne întrebăm: oare bătrînul „Siemens Martin" e atît de crîncen în putere că nu există cine să-l stăpînească? Ba nu. Adevăratul stăpîn, în fața căruia se pleacă chiar și el, sînt alții, mulți, mai tari ca cel mai cumplit foc — oamenii! Și asta așa a fost de cînd se știe bătrînul „Martin".

In 1926, fiindcă omul așa a vrut, s-a oprit focul în cuptor. Și așa a stat cuptorul mut și rece pierzîndu-și fala, șase săptămîni. A fost grevă. Același om azi răpește din pîntecul nesățios al cuptorului șarje de mare tonaj, ori șarje rapide. Mugește și se înfurie „Siemens Martin"-ul dar n-are încotro. Ei, iată-te bătrîne „Martin" care domini cu aer de stăpîn toată împărăția de fier a „Cetății de Foc" supus de către oameni ca un mielușel.

Găsești aici mulți maiștri bătrîni, tătuci cu duh, dintre aceia cu părul cărunt și ochelari pe vîrful nasului, care țin meseria în degetul cel mic, dar cu care în timpul „războiului sfînt" s-a întîmplat o minune: au cam uitat meșteșugul. Obuzele ori erau mai mari cu 5—10 milimetri ori mai mici. Și aceiași maiștri bătrîni fac azi un tărăboi din cauza unui micron, la o piesă fără prea mare valoare, încît pe micul ucenic îl podidesc lacrimile.

Trimițînd giganți și strunguri fine,
Trimițînd învățătura sa,
Omul sovietic și din sine
A trimis la Reșița ceva.

Meșterul încarcă, plin, cuptorul.
Iar alături, doar de el zărit,
Parcă-i și constructorul, în norul
Fumului acriu, nepotolit.

El veghează fără preget, pînă
Meșteru-a supus mașina grea,
Ca un frate care-ar ține-n mînă
Mîna prislei, și ar scri cu ea.

Dar sub nimbul Reșiței, roșietic,
Cum mai cresc și noii ei voinici!
Ce gigant e fratele sovietic
Dacă are asemeni frați mai mici!

Foc și oameni...

...L-am revăzut pe Alexandru Judea de la oțelărie. Tînărul oțelar în vîrstă de 19 ani (de la 18 ani poartă pe piept „Ordinul Muncii") conduce o brigadă de tineret fruntașă în întrecerea socialistă, pe care timp de doi ani n-a întrecut-o nimeni. L-am cunoscut pe Judea, astă primăvară și am scris despre el.

Tînărul oțelar m-a întîmpinat cu o bucurie fără de margini.

— Hei, noroc tovarășe. Vino să-ți dau o veste mare... M-a „bătut" Albu Păun. M-a bătut de m-a snopit cu brigada lui. Chiar așa să scrii.

— Albu Păun!? — am făcut eu mirat.

— Da, el, ștrengarul — spune Judea.

Acest Albu Păun era un tînăr zburdalnic, un fel de Jenka Sizov al brigăzii lui. A ajuns șef de brigadă și l-a „bătut" pe propriul său profesor de 19 ani, cum spune însuși Judea, de l-a snopit...

...L-am cunoscut pe Münster Heinz, și am înțeles că și în munca tehnică ai nevoie de inspirație, curaj și tot ce se cere unui artist în munca de creație. Acest artist, Münster Heinz, tînăr tehnician, a făcut într-un an 78 inovații din care multe au fost aplicate.

...Am cunoscut un „dușman" înverșunat al medicilor. Rus Constantin, un tînăr cu părul castaniu și ochii albaștri; e fiul cunoscutului maistru furnalist. Tînărul Rus a terminat anul trecut facultatea metalurgică, secția furnale, din Sverdlovsk. După ce s-a întors în țară a lucrat un timp cu tatăl său la furnal. Medicii au constatat însă că nu-i priește aerul de la furnal și l-au mutat la „Constructorul Șef" pentru un an și jumătate. Rus Constantin e înfuriat foc pe medici și numără zilele cîte au mai rămas pînă va sta din nou cu tatăl său pe platoul furnalului gigant.

...Stăteam de vorbă la „bandaje" cu moș Șanta, cînd s-a apropiat de mine și m-a tras deoparte un laminorist între două vîrste:

— Am auzit că veniți din București — zise el. Aș avea o rugăminte.

— Poftim.

Omul s-a gîndit o clipă și mi-a spus apoi:

— Nu cunoașteți cumva, unde aș putea trimite o scrisoare tovarășului Sadoveanu?

Din vorbă în vorbă am aflat cîte ceva despre acest om. Acest laminorist, acum trei ani a fost încă analfabet. Aici în „Cetatea de Foc" a învățat meserie și carte. Și tot aici a citit „Baltagul" și „Frații Jderi". Acum e pe la mijlocul volumului „Neamul Șoimăreștilor". A scris cîteva rînduri maestrului cu ocazia celei de a 75-a aniversări și nu știa unde să le trimită. Îi e rușine că el, fost analfabet, scrie marelui scriitor și numai după ce i-am promis că nici inițialele nu-i vor fi trecute în ziar, a acceptat să-mi povestească toate acestea.

M-am gîndit că în tren călătorind spre Reșița am citit atîtea articole scrise cu cuvinte alese de academicieni și scriitori de frunte. Pe semne că fiecare l-a bucurat pe maestru și desigur îl vor bucura tot așa și cele cîteva rînduri scrise cu litere mari ca de copil ale laminoristului din „Cetatea de Foc" și intitulate simplu, din inimă caldă de om: „Tovarășului Sadoveanu..."

...Aceștia sînt cîțiva stăpîni ai focului din cuptor.

Foc și oameni!... Au renăscut la o viață nouă. Căci în lupta cu focul acesta din care se nasc turbine și locomotive, s-au călit oameni cu inima mai arzătoare ca bătrînul „Siemens Martin"; oameni ca Judea Alexandru, ori Münster Heinz, ori Rus Constantin sau ca acel fost analfabet care scrie azi „tovarășului Sadoveanu", nu sînt altceva decît scîntei. Scîntei din focul acela mare, din torța care s-a aprins ca să lumineze deapururi căile globului, în noaptea aceea de Octombrie.

...Și Ion Braia, tînărul venit de curînd de la sat la oțelărie, stătea în fața clocotului de infern al cuptoarelor, simbolizînd prin făptura-i puternică — cumplita încleștare dintre foc și oameni.

Victor Tulbure

VĂPAIA

Deapururi fie clipa ceia
Neștearsă în a lumii minte!
În beznă scăpărînd, scînteia,
Văpaia și-o zbucni fierbinte

Și noaptea despicînd în două
Cu raza-i de jăratic vie,
Luceafărul de vreme nouă
Crescu pe zarea purpurie.

Iar noi, la marea lui dogoare,
De-atunci ne încălzim viața.
Purtăm de-atunci în suflet soare
Și-n ochii limpezi dimineața.

Rămîne-un drum de jertfe-n urmă
În față drumuri noi ni-s date
Și timpul pașii nu ni-i scurmă
Și drumuri pîn-la cap le-om bate.

Căci e născut din focul lumii,
Din suferința proletară
Deasupra negurii și-a humii
Luceafărul aprins de pară.

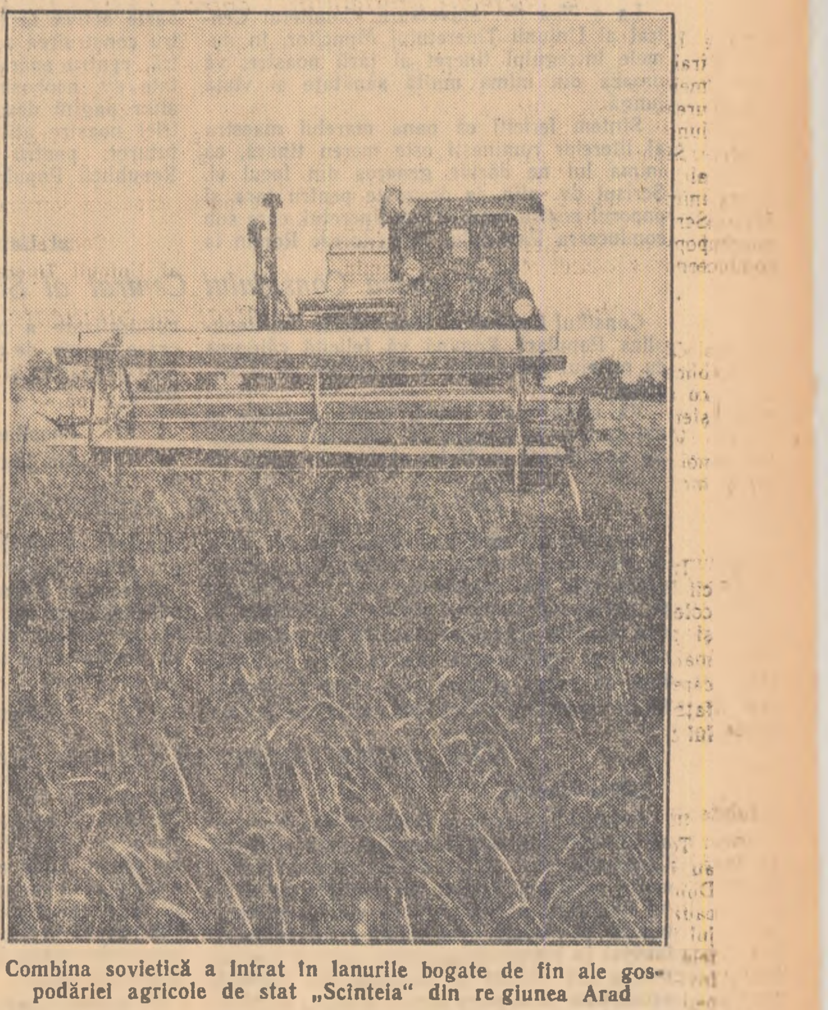
Și el ne luminează calea
Și ne arată care-i drumul:
Să nu mai știe prunci ce-i jalea,
Nici pruncii pruncilor ce-i fumul.

Ci să le fie cald și bine
Iar traiul trai de om în lege
Și mîna care crește grîne
Tot ea — și-aceea ce culege.

Să fie fața bucuroasă
Și fruntea omului senină
Și oaspeți dragi să intre-n casă
Și masa să le fie plină.

Spre slavă aripi să se-avînte,
Nădejdea pururi să nu piară,
Să creadă inima, să cînte
Rîvnita lumii primăvară.

Noiembrie 1955.

Combina sovietică a intrat în lanurile bogate de în ale gospodăriei agricole de stat „Scînteia" din regiunea Arad

De la Bicaz — în întreaga Moldovă

„Comunism înseamnă Puterea Sovietelor, plus electrificarea întregii țări". *Din esența acestor cuvinte ale lui Lenin, partidul nostru a desprins perspectiva electrificării țării, condiție hotărîtoare pentru succesul industrializării socialiste, pentru înflorirea economică a patriei. Cu cît se va produce mai multă energie electrică, cu atît se vor dezvolta industria, agricultura, transporturile, cu atît munca va deveni mai ușoară, traiul mai îmbelșugat, cu atît lumina științei și culturii va pătrunde mai mult la orașe și sate.*

Cuvîntul partidului a fost însușit cu entuziasm de mii de constructori; el a devenit fapt.

„Comunism înseamnă Puterea Sovietelor, plus electrificarea întregii țării". *Construcția marei hidrocentrale „V. I. Lenin" de la Bicaz își are izvorul în marele adevăr leninist.*

Tunel-intrare...

Deși nu intram în tunel pentru prima oară, m-am oprit și de astă dată emoționat. De aici pornește în adîncul muntelui o lungă cale prin care peste puțină vreme apele Bistriței se vor năpusti cu putere spre paletele turbinelor hidrocentralei. Pe lîngă șiraguri de lumini, tuburi de aerisire— treceau vagoneții în șir. Intrau încărcați cu beton, ieșeau plini cu steril într-un huruit neîntrerupt.

Meșterii căptușeau tunelul cu beton, iar de la capătul tunelului, de acolo de unde minerii străpungeau masivul în neclintirea sa de veacuri, becurile luminau calea oamenilor Aici, la frontul de lucru al galeriei de bază se află acum minerii din schimbul lui Gheorghe Irinuș. În cinstea Congresului partidului, ei au chemat la întrecere pe cei de la tunel-ieșire. Obiectivul: cei 400 de metri de stîncă care-i mai țin încă despărțiți să fie străpunși pînă la 15 decembrie.

„Și astfel, într-o zi, ne spune minerul Gheorghe Irinuș, vom auzi ciocanele tovarășilor noștri de la ieșire ca de după un perete. Apoi, stînca va cădea străpunsă și ne vom trezi față în față".

Te poți apuca de o așa muncă numai cînd ai utilaj de înaltă tehnicitate, cînd ți-ai însușit metode de muncă care nu dau greș. Și oamenii de aici au acestea. Mașinile, cele mai multe, poartă pecetea marii prietenii: marca marilor uzine din Uniunea Sovietică. Oamenii sovietici, constructorii celor mai mari hidrocentrale din lume, le-au împărtășit și metodele lor de muncă. Aici lucrează tineri specialiști, inginerii Gheorghe Nistor și Gheorghe Cocoș, care au studiat în institutele sovietice și pe care îl vezi zi de zi în mijlocul tuneliștilor învățîndu-i să înfrîngă îndărătnicia muntelui.

În locul singurătății și tristeții de odinioară, pe aceste meleaguri ale Bicazului s-a statornicit vuietul clocotitor al muncii.

Revoluția abia-nvinsese.
Dușmanii erau încă năuci.
Omul rus, cu mînece sumese,
Socotea: de ce să te apuci?

Împlinirea visului cel mare
Cum o s-o începem? Dincotro?
Lenin îi răspunse: — De la soare:
Electricitate! GOELRO!

Cerceta prelung pe harta lumii
Lenin, străvăzînd că-n bezna rea
Or să ardă lămpile comunii
Și-unde planul nu o prevedea.

Azi la noi nu se-ndoiește nime'
Că atunci, în cel dintîi răgaz,
Cînd visa centralele mulțime,
Lenin s-a gîndit și la Bicaz!

Străbătînd în aceste zile marele șantier al hidrocentralei de la Bicaz, privirea îți este atrasă de uriașa schelă metalică ridicată pe malul drept al Bistriței. Aici se statornicesc temeliile viitorului baraj. Se pregătesc cofraje uriașe, nemaiîntîlnite la noi. Barajul va stăvili apele Bistriței, va face să apară un adînc și măreț lac artificial care va trebui probabil însemnat pe harta patriei. De aici, din acest lac, hidrocentrala își va trage puterea ei de 210.000 kilowați.

Într-un loc atenția îți este reținută de o bandă transportoare de cauciuc care poartă spre platforme agregate, materiale etc. Mai încolo la o cotă a barajului, echipele de mecanici montori, electricieni și betoniști, sub supravegherea inginerului Rakosi Ladislau, muncesc neobosite pentru construirea macaralelor funiculare. Toate echipele de mecanici montori din brigada maistrului Constantin Popescu nu încetinesc ritmul muncii o clipă. Ele au terminat de montat două turnuri metalice ale macaralelor funicularelor cu întreg aparatul mecanic. Aceasta înseamnă 600 tone de materiale și utilaje transportate și montate. Și nu este ușor să te miști încoace și în colo pe armăturile metalice late doar de cîțiva centimetri. Dorința de a începe însă cît mai de grabă turnarea marelui stăvilar ce va opri în loc apele Bistriței, îi face pe constructori dîrzi în muncă, neînfricați.

Minerul Cozac Ștefan a părăsit groapa batardoului și a urcat cu ortacii săi panta dealului spre a dăltui în piatră platforma uriașelor macarale funiculare. Ortacii lui badea Cozac, Rus Gherasim, Crețu Constantin și ceilalți, se luptă acum îndîrjiți cu stînca Agățați cu frînghiile de siguranță de peretele drept al muntelui par niște alpiniști dornici să urce victorioși înălțimile. Perforatoarele, țăcănind ca mitralierele, fac să se prăvălească bucată cu bucată, stînca tare.

Minerii lui Cozac Ștefan, pregătind fundația platformei macaralei, au realizat peste 2700 metri cubi de stîncă excavată.

Jos, la aproape o sută de metri, batardoul pare un stadion cu tribunele în construcție. Zgomotul înfundat al perforatoarelor vestește prezența brigăzii lui Moldoveanu Alexa. Ea pregătește sub apele Bistriței, culcușul uriașului baraj.

...Aici, la Bicaz va bate puternic inima Moldovei. În toate direcțiile va pleca de la Bicaz pe liniile de înaltă tensiune scînteia electrică binefăcătoare. Viața bătrînii Moldove, care a fost lăsată de către guvernele burghezo-moșierești într-o stare de cruntă înapoiere, va înflori. Se vor înălța noi fabrici și uzine, orașele își vor schimba înfățișarea, ogoarele vor fi irigate și pe întinderi de peste 300.000 hectare, holdele se vor pleca sub greutatea rodului bogat.

Au mai colaborat la redactarea acestei pagini: H. ARAMĂ, ȘT. HALMOȘ, AL. PINTEA, I. BAIEȘU, A. CALISTRAT, E. CSIKOȘ.

PĂMÎNT...

Pămînt... Moșia se desfășura pe aproape 3000 de hectare, cuprinzînd cîteva sate de oameni săraci și necăjiți. Ca să-i faci înconjurul trebuia ca mărăcinii să-ți împungă tălpile o săptămînă la rînd, să rătăcești prin lanuri nesfîrșite de grîu și porumb. Nici boierul nu avusese vreme, într-atîția ani de stăpînire a acestor pămînturi, să-i vadă marginile. Pămîntul era gras și neted cum e masa. Îl munceau cam tot atîția dijmași și argați pe cîte hectare avea moșia. În palatul Lido din București, unde își avea sediul urban familia boierească a lui Angelescu, era chemat la sfîrșitul fiecărei toamne administratorul moșiei care aducea cu el registre doldora de cifre, însumînd în ele vagoane de lacrimi și sudoare transformate printr-o simplă operațiune aritmetică în grîu și bani.

Boierul venea rar pe moșie. Avea acolo logofeți și administratori care primiseră poruncă să-i păzească pămîntul. Și „dulăii" boierului aveau grijă de pămînt ca de ochii din cap. Pentru că știau din 1907 că țăranii tînjesc să aibă pămîntul boieresc. Și se povestește că logofeții au prins într-adevăr o femeie care a luat cîteva banițe de pămînt ca să-și bulgărească peretele unei case. Femeia a fost bătută și dată pe mîna jandarmilor care i-au făcut proces-verbal pentru furt.

Pămînt... Dijmașii îl priveau cu ochii umezi. De-ar fi al lor, cîte n-ar face pentru pămîntul acesta ca să poată îngropa plugul în el, să-i poată spune „al meu" și să-și poată ridica fruntea spre soare fără teama înjurăturii și a bătăii...

Pămînt... A venit războiul. „Luptați! Războiul „sfînt"... O să vi se dea pămînt cu duiumul".

S-a dat pămînt pentru mormintele celor căzuți...

August 1944. Ostașii romîni au întors baionetele împotriva hitleriștilor și-au pornit să elibereze pămîntul țării de sub cizma fascistă.

Un fost argat de pe moșia din Stîlpu Dumitru Șerban, care lupta pe frontul din apus alături de sovietici, ședea după o luptă de vorbă cu un ostaș, cu gamelele de ciorbă pe genunchi.

— De unde ești tu, Ivanov?

— Cuban. Tu?

— Eu de lîngă Buzău. Din Stîlpu.

— Stai să mă uit în carnețelul meu. Aha am fost în satul tău. Ne-am luptat cu nemții acolo.

— Voi aveți pămînt, frate Ivanov?

— Avem.

— Și cum l-ați luat de la moșieri?

— Am făcut revoluție. Lenin ne-a spus să luăm pămîntul moșierilor. Au venit și muncitorii și l-am luat.

Dumitru Șerban, romînul, tace mormăind un gînd mai vechi.

Pe pămîntul colectiv, în toamnă,
Se ridică firele de grîu.
Unele pe altele se-ndeamnă,
Tremurînd sub vîntul fără frîu.

Unduind cu-ogoru-n line cute,
Îmi arată verdele covor
Urmele războarelor trecute
Care se mai întrevăd, ușor.

Doar la vară vor pieri cu totul,
Înecate-n valul de belșug,
Cînd s-o mai topi odată rodul
În colectivist prieteșug.

Și atunci, cu inimă senină,
Nu doar unul se va fi gîndit:
Le-a șters și sovietica mașină,
Le-a șters și „Pămînt desțelenit"!

— Noi am putea face la fel?

— Puteți.

S-a sfîrșit războiul. Partidul comunist îndemna țărănimea muncitoare să împartă pămînturile moșierilor. Prin Stîlpu, satul de argați și dijmași, oamenii șușoteau pe la porți:

— Și-o să fie pămîntul numai al nostru?

— Al nostru.

Și totuși oamenii nu îndrăzneau să intre pe moșie ca s-o împartă. Logofătul Marin Burlan speria oamenii să nu se apropie de moșie și vindea vitele, distrugea tractoarele din porunca boierului. Nimeni n-avea curajul să intre pe moșie. Atunci s-au întors însă în sat cei care luptaseră pe front. Dumitru Șerban a mai adunat cîțiva oameni și-au format într-o seară comisia de împroprietărire.

— Trebuie să împărțim pămîntul moșierului. O să intrăm singuri pe moșie.

— N-o să ni se întîmple nimic?

— Nimic. Așa au făcut și rușii în șaptișpe. Mi-a spus mie Ivanov, un soldat mai bătrîn care a apucat și revoluția. Cînd a spus Lenin să intre pe pămînturile moșierilor, țăranii au intrat și-ale lor au rămas pe veci. Așa să facem și noi!

Într-o zi au venit în sat cîțiva muncitori din oraș. Un zidar din Buzău, cu numele Vigner, a stat de vorbă cu comisia de împroprietărire și a îndemnat oamenii să nu mai stea la îndoială. Și chiar în ziua aceea, oamenii au intrat pe moșie. Cu o listă în mînă, Dumitru Șerban striga:

— Ion Mihai Nițu! Ai primit 2 hectare.

Ion Mihai Nițu! Fostul argat își făcu cruce și șopti încurcat:

— Eu n-am avut nici o palmă de pămînt pînă acuma. Și iacă, dintr-o dată, patru pogoane..

Apoi au urmat alții pe listă: Dumitru Fieraru, Valeriu Dumitrache, Alexandru Naftan.

Pămînt... Oamenii se simțeau parcă altfel, cu sufletele înveșmîntate în haina caldă a bucuriei. Și-au adunat mai tîrziu pămînturile la un loc și-au făcut o întovărășire și-o gospodărie colectivă. Fostul sat de argați pare azi un mic orășel. Dimineața țăranii își trimit copiii la grădiniță. Un afiș mare acoperă gardul căminului cultural: diseară e o conferință despre situația internațională și un film. Aproape în fiecare seară e film. La dispensarul medical a venit de curînd încă un doctor și un transport de medicamente. Un S.M.T. mare se întinde la marginea satului pe cîteva hectare. E un adevărat șantier acolo. Se fac noi remize și ateliere, locuințe pentru tractoriști.

La gospodăria colectivă, Valeriu Dumitrache socotește cu contabilul aplecat peste hîrtii

— Va să zică 559 de zile-muncă. Lui Grigore am să-i cumpăr niște cizme noi și o bicicletă. Anei îi fac un palton. Un radio „Popular" cît mă costă oare?

În alt birou, președintele Ghinea Constantin scrie un articol la gazeta de perete „Belșugul" pentru 7 Noiembrie:

„Gospodăria ne crește din an în an. Avem 68 de membri. Ne-au venit noi cereri..."

Sărbătorirea maestrului Mihail Sadoveanu

Solemnitatea conferirii titlului de Erou al Muncii Socialiste din R. P. R.

Sîmbătă după-amiază a avut loc la Palatul Marii Adunări Naționale a R.P.R. solemnitatea conferirii titlului de Erou al Muncii Socialiste din Republica Populară Romînă academicianului Mihail Sadoveanu, vice-președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, cu prilejul sărbătoririi a 75 de ani de la naștere, pentru merite deosebite în domeniul creației literare și în opera de dezvoltare a culturii din țara noastră.

La solemnitate au participat tovarășii: **Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Chivu Stoica, I. Chișinevschi, Gh. Apostol, Al. Moghioroș, C. Pîrvulescu, P. Borilă, N. Ceaușescu, D. Coliu, Al. Drăghici, acad. prof. C. I. Parhon, acad. prof. Traian Săvulescu, J. Fazekaș, M. Mujic, A. Bunaciu, general colonel L. Sălăjan, M. Roșianu, Constanța Crăciun, L. Răutu, Sorin Toma, acad. I. Murgulescu, Șt. Voitec, I. Pas,** membri ai C.C. al P.M.R. și ai guvernului, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, academicienii **Șt. Milcu, M. Ralea, N. Gh. Lupu, Victor Eftimiu, Iorgu Iordan, S. Stoilov, Camil Petrescu, B. Lăzăreanu, D. Panaitescu-Perpessicius, Cezar Petrescu, Al. Rosetti, Zaharia Stancu, M. Beniuc,** scriitorii **Eugen Jebeleanu, Al. Philippide, Eusebiu Camilar, Maria Banuș, Mihail Sorbul, Ion Marin Sadoveanu, M. Davidoglu, Petru Dumitriu, Demostene Botez,** patriarhul Bisericii ortodoxe romîne **Justinian, Petre Gheorghe,** numeroși oameni de știință, artă și cultură, reprezentanți ai organizațiilor obștești, ziariști.

S-a dat citire Decretului de conferire a titlului de Erou al Muncii Socialiste maestrului Mihail Sadoveanu.

Tovarășul dr. **Petru Groza**, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a înmînat apoi maestrului Mihail Sadoveanu medalia de Erou al Muncii Socialiste.

Intreaga asistență a ovaționat călduros pe marele scriitor a cărui activitate literară și obștească este închinată ridicării culturale a poporului și construirii socialismului în patria noastră.

In numele Prezidiului Marii Adunări Naționale a luat cuvîntul tovarășul dr. **Petru Groza.**

„Ne-am întrunit pentru această frumoasă sărbătoare — **a spus între altele tovarășul** dr. P. Groza — spre a manifesta recunoștința unui popor, înalta apreciere a Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului nostru pentru tot ceea ce reprezintă munca, activitatea și personalitatea dumitale. Ai dat lumină din lumina dumitale, ai dat suflet din sufletul dumitale, pentru un întreg popor și pentru o omenire, dincolo de granițele acestei țări".

A luat apoi cuvîntul acad. **Cezar Petrescu**, care a vorbit în numele Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

A vorbit apoi acad. prof. **Traian Săvulescu**, președintele Academiei R.P.R.

„Academia se mîndrește că are în rîndurile sale pe cel mai de frunte reprezentant al literaturii romînești. Poporul nostru este fericit că a trăit și trăiește împreună cu Sadoveanu timpurile de astăzi, pe care, cu puterea lui, le ajută să crească mai departe".

Răspunzînd, acad. **Mihail Sadoveanu** a spus:

„Mulțumesc din inimă pentru laudele ce mă covîrșesc, pentru dragostea ce mă împresoară.

Dar totuși, în clipa aceasta simțesc în mine cum picură un strop de melancolie. Mi se înfățișează înaintea ochilor poetul anonim, generațiile negre ale poporului, acela care cîntă cu întristare:

„Am intrat în codru des, iar acum am înțeles că din codru nu mai ies. Că am intrat la tinerețe și am ajuns la bătrînețe. Am intrat copil blajin și acum sînt singur și străin".

Nepotul acestui poet de altădată, poetul de astăzi, nu se simte nici singur, nici străin. Inima lui e plină de bucurie și de nădeide pentru înălțarea desăvîrșită a neamului său.

Poetul de astăzi face mărturisire că ține să se dăruiască total și fără nici un fel de cumpănă, să se dăruiască total timpurilor de astăzi, bunei stări a poporului.

Ține să spună că pînă la sfîrșitul său va să lucreze pentru cultura poporului și pentru pace".

Cei prezenți au felicitat apoi călduros pe academicianul Mihail Sadoveanu.

Din partea Comitetului Central al U. T. M.

La a 75-a dv. aniversare, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, în numele întregului tineret al țării noastre, vă urează din inimă multă sănătate și viață lungă.

Sîntem fericiți că pana marelui maestru al literelor romînești este mereu tînără, că inima lui ne dăruie generos din focul ei. Scrisul dv. plin de dragoste pentru țara și poporul nostru însuflețește tineretul, care sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn ia parte activă la lupta întregului popor pentru construirea socialismului în patria noastră, pentru apărarea păcii. Dorim ca activitate dv. neobosită să dea viață altor și altor pagini despre oamenii și locurile patriei noastre atît de scumpe dv. și nouă tuturor, pentru educația tinerei generații a Republicii Populare Romîne.

Comitetul Central
al Uniunii Tineretului Muncitor

Din partea Consiliului Central al Sindicatelor

Consiliul Central al Sindicatelor din Republica Populară Romînă vă felicită călduros cu prilejul aniversării a 75 de ani de la naștere.

Vă urăm viață lungă, multă sănătate și noi succese în bogata dv. activitate ca scriitor și militant pe tărîm obștesc în opera de culturalizare a maselor muncitoare de la orașe și sate, de construire a socialismului în Patria noastră și apărarea păcii în întreaga lume.

Consiliul Central al Sindicatelor
din Republica Populară Romînă

Din partea Prezidiului Academiei R. P. R.

In numele Prezidiului Academiei Republicii Populare Romîne, vă transmitem scumpe coleg, cele mai călduroase urări de sănătate și putere de muncă, pentru a îmbogăți și mai departe literatura noastră cu noi opere care să oglindească iubirea dv. profundă față de popor și care să-l ajute în munca lui de construire a vieții noi, socialiste în țara noastră, să desfășurați și în viitor rodnica dv. activitate pe tărîm obștesc.

Academia Republicii Populare Romîne se mîndrește cu cel mai de frunte membru al ei, iar oamenii de știință și de artă privesc cu venerație pe titanul literaturii romînești.

Prezidiul Academiei
Republicii Populare Romîne

Din partea conducerii Uniunii Scriitorilor

Iubite Maestre,

Tovarășii de scris ai Domniei Voastre, care au învățat atît din exemplul înalt al artei Dumneavoastră și al atașamentului pentru cauza poporului nostru, vă exprimă cu prilejul împlinirii a 75 de ani de viață sentimentele lor de respect, gratitudine și iubire. Ne-ați învățat în vreme de asuprire, cum să luptăm pentru cei obidiți și sărmani. Ne învățați astăzi cum să luptăm pentru a ridica pe treptele cele mai înalte ale civilizației și culturii poporul nostru. Ne arătați prin scrisul Domniei Voastre calea luminoasă a realismului socialist. Vă mulțumim, scumpe maestre pentru toate acestea — zestre nepreluită a scriitorilor de astăzi și a celor de mîine — și vă urăm o viață îndelungă, pusă ca și pînă acum în slujba poporului și a tuturor popoarelor care luptă pentru viață fericită și pentru pace.

In numele conducerii Uniunii Scriitorilor
MIHAI BENIUC — prim secretar

Adunări festive închinate zilei de 7 Noiembrie

In cursul zilei de sîmbătă au continuat să aibă loc în întreaga țară adunări ale oamenilor muncii consacrate celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

★

Sute de muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari de la uzinele „23 August" din Capitală, împreună cu familiile lor, au participat la adunarea consacrată zilei de 7 Noiembrie, care a avut loc în aula liceului „Mihai Viteazul".

Despre însemnătatea istorico-mondială a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a vorbit tov. Grigore Cotovschi, prorector al Școlii superioare de științe sociale de pe lîngă C.C. al P.M.R. „A. A. Jdanov".

Apoi, tov. Constantin Stoica, președintele comitetului de întreprindere, a prezentat realizările obținute de muncitori, ingineri și tehnicieni în schimbul de onoare închinat măreței sărbători, arătînd că planul global de producție pe întreaga uzină a fost depășit cu 108,1 la sută.

★

Adunări închinate marii revoluții socialiste au mai avut loc la întreprinderile „Matyas Rakosi", „Clement Gottwald", „Electroaparataj" din Capitală la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara, la întreprinderile „7 Noiembrie", „Electroputere", „I. C. Frimu" din Craiova, la fabrica de confecții „Tudor Vladimirescu" din Tîrgu-Jiu, la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" și la fabrica textilă „Victoria" din Iași, la întreprinderile „Ianoș Herbak", „Tehnofrig", „Carbochim", „Libertatea" din Cluj, la uzinele „Industriei sîrmei" din Cîmpia Turzii, la fabrica de ciment „Victoria socialistă" din Turda, și la alte întreprinderi din Capitală și provincie.

Semnarea Planului de muncă pe anul 1956 pentru aplicarea Acordului de colaborare culturală dintre Republica Populară Romînă și Republica Cehoslovacă

Intre 2 și 5 noiembrie a.c. au avut loc la București, lucrările Comisiei mixte romîno-cehoslovace, în vederea elaborării Planului de muncă pe anul 1956, pentru aplicarea Acordului dintre Republica Populară Romînă și Republica Cehoslovacă.

Planul de muncă a fost semnat din partea romînă de dr. Iosif Bogdan, vicepreședinte al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, președintele subcomisiei romîne, iar din partea cehoslovacă, de Bedrich Horac, locțiitor al Ministrului Culturii al Republicii Cehoslovace, președintele subcomisiei cehoslovace.

La semnarea Planului de muncă au fost de față reprezentanți ai Academiei R.P.R., Ministerului Culturii, Ministerului Invățămîntului, Ministerului Afacerilor Externe, ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, Uniunii Scriitorilor din R.P.R., reprezentanți ai presei.

Au participat J. Sedivy, ambasadorul Republicii Cehoslovace la București.

Lucrările comisiei mixte romîno-cehoslovace au decurs într-o atmosferă de prietenie.

Ștafeta prieteniei

PIATRA NEAMȚ (prin telefon de la trimisul nostru). —

Străzile orașului Piatra-Neamț au fost străbătute astăzi de o caravană mai puțin obișnuită: caravana purtătoare a ștafetei prieteniei. Solie a dragostei și a prieteniei tineretului din regiunile Oradea, Baia Mare Cluj și Regiunea Autonomă Maghiară față de marea Uniune Sovietică și tineretul ei minunat, sosirea ștafetei prieteniei a fost un eveniment mult așteptat în orașul de pe malul Bistriței.

La Piatra-Neamț, ștafeta a ajuns azi, în jurul orei 13. In fața monumentului ostașului sovietic, aflat în centrul orașului, tinerii localnici au întîmpinat ștafeta. Din centrul orașului ei s-au îndreptat spre șoseaua ce duce în capitala regiunii, orașul Bacău. Ajunsă aici, ștafeta va porni spre Iași. Tinerilor sportivi din orașul și regiunea Iași le va reveni și de data aceasta cinstea de a înmîna ștafeta tinerilor sovietici la punctul de graniță Ungheni.

Lucrările Conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor de Externe

In ședința din 4 noiembrie

V. M. MOLOTOV a spus: „...Lucrurile să nu meargă pe calea sporirii de baze militare, ci pe calea lichidării lor"

GENEVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința din 4 noiembrie a miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, Uniunii Sovietice și S.U.A. a continuat discutarea primului punct de pe ordinea de zi — securitatea europeană și Germania. Ședința a fost prezidată de V. M. Molotov.

J. F. Dulles, care a luat primul cuvîntul, a declarat că în ajunul celor trei zile de întrerupere a lucrărilor conferinței, consideră util să încerce să facă bilanțul discuțiilor purtate timp de o săptămînă în legătură cu primul punct de pe ordinea de zi.

J. Dulles a amintit, că în declarația sa din 2 noiembrie el a făcut o analiză comparativă a propunerilor puterilor occidentale și a noilor propuneri sovietice și a arătat în care puncte coincid aceste propuneri și în ce măsură corespund ele directivelor.

Dulles a declarat că nu subapreciază seriozitatea problemelor care se vor ivi în mod inevitabil cînd conferința va trece la înfăptuirea sarcinei de a traduce propunerile generale existente în limbajul unor prevederi contractuale concrete. Totodată, a spus el, insuflă optimism faptul că în ciuda deosebirii menționate există un mare grad de înțelegere în problema realizării securității în Europa.

Apoi a luat cuvîntul *A. Pinay*.

Propunerile sovietice cu privire la unificarea Germaniei, a susținut el, încearcă pur și simplu să permanentizeze divizarea acestei țări.

Stăruind asupra importanței hotărîtoare a libertății alegerilor în întreaga Germanie, delegațiile celor trei puteri nu au gînduri ascunse și nu pornesc de la considerente politice.

După Pinay a luat cuvîntul *H. MacMillan*.

In ședința de ieri — a spus el — am expus două principii care, sper ne-ar putea servi drept călăuză în rezolvarea problemei reunificării Germaniei. Am propus ca, în interesul nostru, precum și în interesul poporului german, reunificarea să fie efectuată cît mai repede posibil și ca ea să se bazeze pe principii acceptabile pentru germani. In declarația pe care a făcut-o mai tîrziu, dl. Molotov n-a criticat cîtuși de puțin aceste principii. Așa dar consider că am dreptul să sper că a căzut de acord cu noi și că le-a considerat utile și constructive.

A luat apoi cuvîntul *V. M. Molotov.*

Propunerile sovietice corespund în întregime Directivelor

Referindu-se la afirmația reprezentanților puterilor occidentale că proiectul celor trei puteri ar fi îndreptat spre îndeplinirea directivelor șefilor guvernelor, în timp ce propunerile delegației sovietice nu corespund scopurilor îndeplinirii acestor directive, V. M. Molotov a subliniat că nu a fost prezentată vreo dovadă convingătoare în acest sens. El a arătat că din declarațiile anterioare ale delegației sovietice reiese limpede că propunerile sovietice corespund în întregime directivelor adoptate de șefii guvernelor. Guvernul sovietic, a spus el, nu numai că a tins și tinde să îndeplinească directivele șefilor guvernelor, dar, mai mult, după conferința de la Geneva a șefilor guvernelor, a adoptat o serie de măsuri îndreptate spre crearea unei atmosfere internaționale favorabile rezolvării sarcinilor trasate conferinței miniștrilor.

Nu știm, a declarat V. M. Molotov, dacă în această perioadă au fost create noi baze în apropierea teritoriului Uniunii Sovietice. Dar dacă vorbim în mod serios despre securitatea europeană, despre securitatea fiecăreia din țările reprezentate aici și a tuturor celorlalte state iubitoare de pace, **noi trebuie să fim direct interesați ca lucrurile să nu meargă pe calea sporirii de baze militare, ci pe calea lichidării lor. Numai acest lucru ar corespunde spiritului și semnificației directivelor care au fost adoptate de șefii guvernelor, „spiritului Genevei".**

V. M. Molotov a arătat că trebuie să se evite a se da directivelor șefilor guvernelor alt caracter decît cel pe care îl au în realitate. **Se știe că în elaborarea directivelor șefilor guvernelor, reprezentanții celor trei puteri au tins să pună problema germană înaintea problemei securității europene. Acest punct de vedere nu a fost acceptat. La actuala conferință, miniștrii celor trei puteri occidentale încearcă însă să prezinte acest punct de vedere care nu a fost acceptat de șefii guvernelor ca un punct de vedere care și-ar fi găsit expresia în directivele elaborate de comun acord de șefii guvernelor. Șefii guvernelor au acordat o mare importanță atragerii reprezentanților poporului german la discutarea problemei germane. Ei au arătat că dacă miniștrii vor considera acest lucru oportun vor putea invita părțile interesate să participe la discuțiile din cadrul conferinței. Cu toate acestea, a declarat V. M. Molotov, noi nu am putut cădea de acord într-o problemă atît de simplă cum este invitarea reprezentanților poporului german, pentru a asculta părerea lor.**

Cîteva din lacunele proiectului puterilor occidentale

Aici — a declarat V. M. Molotov — s-a ridicat în repetate rînduri problema alegerilor pe întreaga Germanie. Noi ne-am exprimat părerea în această privință. Imi rămîne doar să subliniez ce este esențial în această problemă.

Important este faptul că noi discutăm nu pur și simplu problema alegerilor pe întreaga Germanie. Noi discutăm un anumit proiect al celor trei puteri, în care problema alegerilor pe întreaga Germanie are o importanță subordonată.

Delegația sovietică a mai menționat ca un lucru pozitiv faptul că în cazul de față cele trei puteri au prezentat problema alegerilor pe întreaga Germanie în legătură cu sarcinile securității în Europa. Din textul acestui document, în care pe primul loc figurează problema sus-menționatului tratat reiese că problema alegerilor are aici o importanță în mod vădit subordonată. Acest lucru se vede chiar din faptul că tratatul prevede că „va intra în vigoare atunci cînd Germania unificată ,va hotărî să adere la organizația tratatului Atlanticului de nord și la Uniunea Europei occidentale".

Din proiect rezultă așa dar că problema unificării Germaniei și a alegerilor pe întreaga Germanie este subordonată de către cele trei puteri problemei intrării Germaniei unificate în tratatul Atlanticului de nord și în Uniunea Europei occidentale care sînt îndreptate împotriva Uniunii Sovietice.

Imi rămîne să spun că în afară de aceste premize externe care în rezolvarea problemei germane sînt legate de asigurarea securității europene, în proiect nu se spune nimic despre premizele interne corespunzătoare sarcinilor unificării celor două state germane care există realmente în zilele noastre. Noi constatăm aceste fapte. Nu le putem ocoli dacă vrem să dăm un răspuns la problema pe care o discutăm, dacă vrem să acționăm în spiritul directivei pe care au elaborat-o șefii guvernelor. Propunerile care au fost prezentate de reprezentanții celor trei puteri au fost, se vede, prezentate ca o simplă declarație.

Considerăm că în proiectul celor trei puteri problema securității europene nu este pusă pe o bază reală. Noi propunem să se abordeze altfel problema și să se facă primii pași spre restabilirea unității Germaniei. Tocmai acestor scopuri le corespund propunerile „Cu privire la crearea Consiliului pe întreaga Germanie".

După ce V. M. Molotov și-a încheiat cuvîntarea, J. F. Dulles a prezentat în numele guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. propunerea intitulată „Unificarea Germaniei pe calea alegerilor libere". In propunere se spune:

„Din inițiativa comună a guvernelor Franței, Regatului Unit, Statelor Unite și Republicii Federale Germane, miniștrii Afacerilor Externe ai Franței, Regatului Unit și Statelor Unite prezintă următoarea propunere ca un prim pas pentru înfăptuirea unificării Germaniei în condiții de libertate, în conformitate cu planul prezentat de cele trei puteri la 28 octombrie.

Proiect de hotărîre a conferinței

In conformitate cu răspunderea comună a guvernelor lor pentru rezolvarea problemei germane și pentru unificarea Germaniei și în înfăptuirea directivei șefilor guvernelor ca rezolvarea problemei germane și unificarea Germaniei pe calea alegerilor libere să fie înfăptuite în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și în interesul securității europene, miniștrii Afacerilor Externe ai Franței, Regatului Unit, U.R.S.S. și S.U.A. au căzut de acord în legătură cu următoarele:

1. In septembrie 1956 urmează să fie înfăptuite în întreaga Germanie alegeri libere și secrete pentru alegerea reprezentanților în Adunarea națională pe întreaga Germanie care urmează să elaboreze un proiect de constituție și să constituie în conformitate cu Constituția, guvernul Germaniei unificate.

2. Fiecare din cele patru puteri va numi reprezentanți în comisia care urmează să pregătească, consultîndu-se cu experții germani, o lege electorală pentru ținerea acestor alegeri, inclusiv măsurile eficace pentru garantarea și supravegherea asigurării libertății alegerilor.

3. Comisia trebuie să treacă fără întîrziere la îndeplinirea funcțiilor sale și trebuie să prezinte un raport celor patru puteri pînă în ianuarie 1956.

V. M. Molotov a declarat că delegația sovietică va studia în modul cel mai atent această propunere, dar în prezent consideră posibil să facă cîteva observații preliminare.

Se prezintă aci, a spus el, un proiect în problema unificării Germaniei. Se pune întrebarea: De ce să nu-i întrebăm în această privință pe germani înșiși?

In ceea ce privește esența noului proiect, a declarat V. M. Molotov, **se poate spune acum un singur lucru și anume că acest proiect nu este în conformitate cu directivele șefilor guvernelor în care problema germană este legată de problema securității europene.**

Acest proiect nu este legat de fel de sarcina principală a asigurării securității europene. Delegația sovietică își va expune mai amănunțit punctul de vedere asupra acestui proiect după ce-l va studia cu atenție.

Cu aceasta, ședința a luat sfîrșit. Ședința următoare va avea loc la 8 noiembrie.

Activitatea diplomatică între 5 și 8 noiembrie

GENEVA 5 (Agerpres). — In legătură cu faptul că sîmbătă 5 noiembrie și luni 7 noiembrie nu au loc ședințe ale conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, cei trei miniștri occidentali au părăsit Geneva. In seara zilei de 4 noiembrie, MacMillan a plecat cu trenul la Londra. J. F. Dulles pleacă în cursul dimineții de 5 noiembrie în Austria unde va avea convorbiri cu oamenii de stat ai Austriei, urmînd ca la 6 noiembrie să viziteze Iugoslavia unde va avea întrevederi cu președintele R. P. F. Iugoslavia, Iosif Broz Tito.

De asemenea, Pinay a părăsit Geneva cu destinația Paris.

Cei trei miniștri de Afaceri Externe occidentali se vor reîntoarce la Geneva în cursul zilei de 8 noiembrie, cînd vor fi reluate ședințele conferinței.

★

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: In legătură cu întreruperea pe timp de trei zile a lucrărilor conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, la 5 noiembrie a sosit la Moscova venind de la Geneva V. M. Molotov, șeful delegației sovietice, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al **U.R.S.S.**

Observațiile U.R.S.S. la proiectul american de statut al Agenției internaționale pentru energia atomică

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: In septembrie 1954, în presa sovietică și americană s-au publicat documentele privitoare la tratativele dintre cele două guverne în problema atomică. In cursul tratativelor ulterioare, guvernul S.U.A. a trimis guvernului sovietic la 29 iulie 1955 un proiect de statut al Agenției internaționale pentru energia atomică, elaborat de guvernul S.U.A. după ce s-a consultat cu guvernele Angliei, Franței, Canadei, Belgiei, Australiei, Uniunii Sud Africane și Portugaliei.

La 22 august 1955, guvernul S.U.A. a trimis acest proiect de statut tuturor membrilor O.N.U. și membrilor instituțiilor specializate, cerîndu-le să prezinte observații și propuneri.

Iată textul memoriului adresat de guvernul sovietic guvernului S.U.A. la 3 octombrie 1955, care cuprinde observațiile U.R.S.S. la proiectul de Statut al Agenției internaționale pentru energia atomică.

MEMORIU

Luînd cunoștință de proiectul de Statut al Agenției internaționale pentru energia atomică anexat la memoriul Guvernului S.U.A., din 28 iulie 1955, precum și de amendamentele la acest proiect, expuse în memoriul guvernului S.U.A. din 17 august 1955, Guvernul Sovietic consideră că susmenționatul proiect, cu unele amendamente, poate fi luat drept bază pentru elaborarea Statutului Agenției internaționale pentru energia atomică.

Pentru a atrage un număr cît mai mare de state interesate să participe la activitatea Agenției, ar fi indicat să se ia măsuri pentru ca în Statut să fie oglindite cît mai complect unele principii, care, după părerea guvernului sovietic, au o mare importanță pentru dezvoltarea colaborării internaționale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

In legătură cu aceasta, guvernul sovietic consideră necesar să facă următoarele observații cu privire la proiectul de Statut al Agenției internaționale pentru energia atomică.

1. Avînd în vedere strînsa legătură dintre producția de energie atomică în scopuri pașnice și producția în scopuri militare și ținînd seama de faptul că activitatea Agenției va fi legată în modul cel mai strîns de utilizarea materialelor dezagregabile periculoase, în Statut trebuie inclusă o prevedere cu privire la controlul asupra utilizării materialelor primite de către Agenție, pentru a nu se permite utilizarea acestor materiale în scopuri contrare folosirii pașnice a energiei atomice. Din această cauză este indicat să se asigure supravegherea și controlul necesar asupra activității Agenției de către un organ internațional reprezentativ. Pornind de la această premiză, Guvernul U.R.S.S. consideră necesar ca această Agenție să fie înființată în cadrul Organizației Națiunilor Unite și să prezinte rapoarte cu privire la activitatea sa Consiliului de Securitate și Adunării generale a O.N.U. Statutul trebuie să mai prevadă că dacă în legătură cu activitatea Agenției se vor ivi probleme care intră în competența Consiliului de Securitate, aceste probleme să fie transmise de către Agenție spre rezolvare Consiliului de Securitate, ca organ care poartă principala răspundere pentru menținerea păcii și securității internaționale.

Crearea Agenției în cadrul O.N.U. ar asigura condițiile necesare pentru activitatea sa și garanții de securitate pentru statele membre și nemembre ale Agenției.

2. Este indicat ca Statutul Agenției să pornească de la recunoașterea principiului că nici o țară și nici un grup de țări nu se va afla într-o situație privilegiată. Acest principiu trebuie să-și găsească expresia în principiile juridice și organizatorice fundamentale ale Agenției. Statutul trebuie să prevadă între altele o procedură de acordare a ajutorului care să asigure tuturor statelor ce au nevoie de acest ajutor posibilitatea de a-l obține din partea Agenției. Agenția trebuie să desfășoare o activitate de acordare de ajutor statelor astfel încît acordarea acestui ajutor să nu fie legată de nici un fel de condiții politice, economice sau militare impuse țării care primește ajutorul și de nici un fel de alte condiții incompatibile cu drepturile suverane ale statelor.

Orice stat, chiar dacă nu este membru al O.N.U. sau al unei instituții specializate trebuie să aibă dreptul de a se număra printre fondatorii Agenției internaționale pentru energia atomică.

3. Guvernul Sovietic consideră indicat ca membrii permanenți ai Consiliului de Securitate să fie și membri permanenți ai Consiliului de conducere al Agenției și ca din primul Consiliu de conducere să facă parte și India, Indonezia, Egiptul și Romînia în calitate de membri ai Consiliului, în conformitate cu articolul 7 „a" 2.

In legătură cu aceasta, ar fi indicat să se mărească în oarecare măsură numărul membrilor Consiliului de conducere.

4. Avînd în vedere necesitatea exercitării controlului asupra consumului de materiale dezagregabile primite de Agenție și asupra utilizării lor de către statele care primesc ajutor, Agenția trebuie să dispună de un Corp corespunzător de inspectori în atribuțiile cărora trebuie să intre controlarea instalațiilor atomice proiectate de aceste state, precum și verificarea folosirii materialelor dezagregabile și a celorlalte materiale și a utilajului special obținute de la Agenție. Aceste funcții trebuie îndeplinite de către aparatul de inspectori al Agenției. In articolele corespunzătoare ale Statutului trebuie să se prevadă în această chestiune că cercetările și controalele de acest fel vor fi efectuate respectîndu-se în modul cuvenit drepturile suverane ale statelor menționate și în cadrul acordului dintre statul respectiv și Agenție.

5. In ceea ce privește problema finanțelor Agenției este indicat să se prevadă în Statut că confirmarea proiectului de buget, precum și modul de repartizare a cheltuielilor între membrii Agenției, ca și orice alte hotărîri în probleme financiare, trebuie să fie aprobate atît de Conferința generală, cît și de Consiliul de conducere, cu o majoritate de 75 la sută.

6. In privința acceptării jurisdicției Curții internaționale în litigiile privind interpretarea sau aplicarea Statutului Agenției, ar fi indicat să se prevadă că o asemenea acceptare poate avea loc cu condiția ca părțile interesate să-și dea consimțămîntul.

Guvernul Sovietic consideră că introducerea principiilor de mai sus în Statutul Agenției internaționale pentru energia atomică ar asigura participarea unui număr mai mare de state la activitatea Agenției, contribuind astfel la crearea unor condiții mai favorabile pentru colaborarea internațională în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice, acest nou și important domeniu de colaborare internațională între state.

Guvernul Sovietic propune convocarea unei conferințe a experților guvernelor statelor celor mai interesate, pentru examinarea în comun a problemelor legate de elaborarea Statutului Agenției internaționale pentru energia atomică. La această conferință ar putea participa, experți din S.U.A., U.R.S.S. și toate statele cu care S.U.A. duc tratative asupra creării Agenției internaționale, precum și experți din Cehoslovacia.

MOSCOVA, 1 octombrie 1955

Raportul prezentat de Maurice Thorez în cadrul plenarei C. C. al P.C.Francez

PARIS 5 (Agerpres). — TASS transmite: In cadrul Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, Maurice Thorez, secretarul general al C.C. al partidului a prezentat un raport cu privire la situația politică și sarcinile partidului.

Thorez a subliniat că partidele reacționare au reușit să obțină o poziție dominantă în Adunarea Națională datorită sistemului alianțelor folosit în alegerile din anul 1951. El a spus că a sosit timpul să se pună capăt acestui sistem electoral inechitabil și să se reintroducă sistemul electoral al reprezentării proporționale.

Thorez a amintit în continuare că în multe departamente ale Franței există toate condițiile pentru unirea forțelor comuniștilor și socialiștilor și că Partidul Comunist este gata fără nici o șovăială să propună tuturor celorlalți republicani o alianță în lupta pentru obținerea majorității în mai multe circumscripții electorale.

Muncitorii socialiști, a spus în continuare Thorez, vor fi de acord cu noi că nu poate exista o politică a poporului, a progresului și a păcii fără o strînsă unitate a întregii clase muncitoare, fără unirea tuturor forțelor democratice și naționale. Socialiștii și comuniștii au căzut de acord să includă în programul lor electoral programul minimal al Comitetului Național de luptă: vigilență și apărare a școlii laice, program pe care îl vor aproba probabil și alte partide.

Existența unor forțe care iau atitudine pentru schimbarea politicii, a spus în încheiere Thorez, este un fapt. Ar fi o miopie de neiertat să nu se țină seama de acest fapt. **In ceea ce ne privește, declarăm solemn că sîntem gata să ne înțelegem imediat după alegeri cu partidul socialist pentru a duce împreună o politică corespunzătoare voinței poporului și intereselor țării, precum și pentru a da națiunii guvernul pe care îl așteaptă. Sîntem de asemenea gata pentru un acord cu reprezentanții altor partide și grupuri, care urmează aceeași orientare.**

După cum am declarat în repetate rînduri, noi sîntem gata să sprijinim orice pas înainte, orice măsură favorabilă clasei muncitoare și poporului, orice inițiativă care servește cauza păcii, libertății și independenței naționale. Ne dăm seama de seriozitatea momentului. Sîntem ferm hotărîți să facem tot posibilul pentru unirea tuturor forțelor democrate, precum și pentru o astfel de schimbare a politicii pe care o vrea țara.

După cuvîntarea lui Thorez au urmat discuții.

Participanții la plenară au aprobat raportul lui M. Thorez.

★

PARIS. — 5 (Agerpres). — TASS transmite: La plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez care a avut loc la 4 noiembrie, s-a hotărît să se înceapă imediat în întreaga Franță colecta pentru fondul necesar desfășurării campaniei electorale a partidului Comunist. Plenara a chemat pe toți oamenii muncii și cetățenii democrați să acorde după posibilități ajutor material partidului pentru obținerea victoriei asupra reacțiunii și triumful politicii de pace, independență națională și progres social.

Lucrările Comitetului Politic al Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 5 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U. continuă discutarea problemei acțiunii radiației atomice.

In ședința din 3 noiembrie au luat cuvîntul reprezentanții Danemarcei, S.U.A., Argentinei, Cehoslovaciei, Statului Peru și Yemenului.

Reprezentantul S.U.A., Woodsvorth s-a pronunțat împotriva amendamentelor delegației sovietice la proiectul comun de rezoluție al delegațiilor S.U.A., Angliei, Canadei și altor țări.

Woodsvorth a insistat de asemenea ca în comitet să participe numai 11 țări. El s-a opus propunerii Indiei de a se examina problema componenței comitetului și propunerii sovietice de a se include în comitet Republica Populară Chineză și Romînia.

Pe calea lărgirii comerțului intergerman

BERLIN 5 (Agerpres). — A.D.N. transmite următorul comunicat al Ministerului Comerțului Interior și Intergerman al R.D. Germane: Pentru a asigura întocmirea la timp a listelor de mărfuri necesare pentru anul 1956, pentru comerțul Intergerman, ministrul Comerțului Interior și Intergerman al R. D. Germane, Heinrich Rheu, a trimis la 26 octombrie ministrului Economiei al Republicii Federale Germane, Erhard, propunerea Republicii Democrate Germane cu privire la tratative.

Propunerea Republicii Democrate Germane pornește din nou de la faptul că în cazul cînd nu vor exista piedici din partea guvernului de la Bonn, se va putea cădea neîntîrziat de acord asupra unui schimb de mărfuri în valoare de un miliard unități de decontare anual din fiecare parte.

Tratative japono-americane în problema comerțului Japoniei cu R. P. Chineză

PEKIN 5 (Agerpres). — După cum transmite postul de radio Pekin, la cererea părții japoneze, la Washington au început tratative japono-americane cu privire la reducerea restricțiilor impuse comerțului Japoniei cu Republica Populară Chineză.

Se anunță că partea americană a respins cererea Japoniei de a reduce aceste restricții. Postul de radio subliniază că poziția S.U.A. în această problemă provoacă nemulțumiri serioase în rîndul cercurilor de afaceri din Japonia.

Pe scurt din:

SOFIA. — In baza acordului comercial bulgaro-turc, în ultimul timp, între întreprinderile de comerț exterior din Bulgaria și firme comerciale din Turcia au fost încheiate mai multe noi tranzacții comerciale.

VIENA. — In seara zilei de 5 noiembrie a avut loc inaugurarea noii clădiri a Operei din Viena, reconstruită cu ajutorul Uniunii Sovietice. Spectacolul inaugural a cuprins opera „Fidelio" de Ludwig van Beethoven.

NEW YOK. — După cum anunță agenția United Press, secretarul general al O.N.U., Dag Hammarskjoeld, a remis delegațiilor Egiptului și Israelului scrisori în care face propuneri în vederea restabilirii păcii în zona demilitarizată de la El Audja.

ROMA. — La 4 noiembrie s-a produs în Italia un nou atentat terorist. Elemente fasciste au aruncat materiale explozibile în sediul organizației din Torino a Partidului Comunist Italian.

LONDRA. — Cursul acțiunilor de la bursa din Londra a fost în scădere săptămîna aceasta în urma prezentării de către ministrul de Finanțe, Butler, a bugetului său extraordinar.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3152 — 59